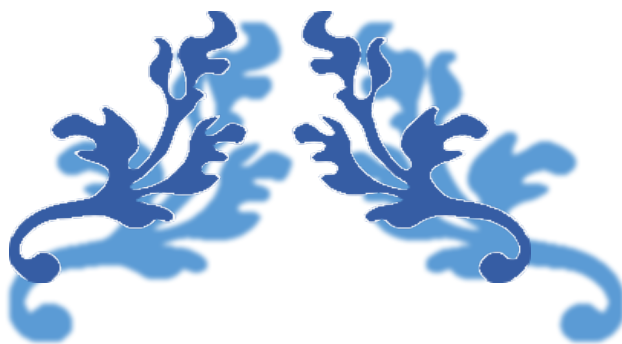

ΕΝΟΤΗΤΑ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΤΕΧΝΗΣ ΓΙΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

THIS MODULE; ERASMUS+ 2021-1- EL01- KA220- ADU-000026409 IS THE INTELLECTUAL OUTPUT OF THE PROJECT "IMPROVING MUNICIPAL SERVICES IN THE FIELD OF CULTURE, ART, SPORTS FOR PEOPLE WITH DISABILITIES".

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΑΥΤΗ Η ΕΝΟΤΗΤΑ ERASMUS+ 2021-1- EL01- KA220- ADU-000026409 ΕΙΝΑΙ ΤΟ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ "ΒΕΛΤΙΩΣΗ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΤΟΥΣ ΤΟΜΕΙΣ ΤΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ, ΤΗΣ ΤΕΧΝΗΣ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ".

Τι είναι η αναπηρία;

Αναπηρία είναι κάθε σωματική ή ψυχική διαταραχή που περιορίζει σημαντικά μία ή περισσότερες σημαντικές δραστηριότητες της ζωής και δυσχεραίνει την κοινωνική αλληλεπίδραση στο περιβάλλον τους. Η αναπηρία μπορεί να είναι μια συγγενής κληρονομική κατάσταση ή μπορεί να είναι μια επίκτητη κατάσταση.

Ποιοι είναι οι τύποι αναπηρίας;

Οι τύποι αναπηρίας μπορεί να κυμαίνονται από λειτουργικές διαταραχές, όπως προβλήματα όρασης, ακοής, ομιλίας, έως δομικές διαταραχές, όπως η απουσία άκρων. Είναι δυνατόν να εξετάσουμε τους τύπους αναπηρίας σε 8 κύριες ομάδες

Σωματικά ανάπηροι

Αναπηρία λόγου και ομιλίας

Διανοητική αναπηρία

Διανοητική και συναισθηματική αναπηρία

Τυφλοί

Κωφοί

Χρόνια Ασθένεια

Διαταραχή ελλειμματικής προσοχής και υπερκινητικότητας

Οι τύποι αναπηρίας μπορεί να είναι πολύ πιο διαφορετικοί και η εμπειρία κάθε ατόμου με αναπηρία μπορεί να είναι διαφορετική. Language and Speech Disabled

Η ζωή των Ατόμων με Αναπηρία

Η αναπηρία μπορεί να προκαλέσει σε ένα άτομο πολλές δυσκολίες στην καθημερινή του ζωή. Τα άτομα με αναπηρία μπορεί να αντιμετωπίζουν περιορισμούς στην κίνηση, την επικοινωνία, την εργασία και πολλές άλλες λειτουργίες. Ως εκ τούτου, η αναπηρία αποτελεί σημαντικό ζήτημα για την ελευθερία, την ανεξαρτησία και την ποιότητα ζωής ενός ατόμου. Τα άτομα με αναπηρία μπορεί να αντιμετωπίσουν πολλές δυσκολίες όσον αφορά την επαγγελματική ζωή, την πρόσληψη, την κατάρτιση, τις συνθήκες εργασίας και την επαγγελματική ανάπτυξη

Κοινωνική ζωή των Ατόμων με Αναπηρία

Η αναπηρία μπορεί επίσης να επηρεάσει την κοινωνική ζωή ενός ατόμου. Τα άτομα με αναπηρία μπορεί να αντιμετωπίσουν αποκλεισμό, διακρίσεις ή κακομεταχείριση από άλλους ανθρώπους. Η κοινωνική ζωή των ατόμων με αναπηρία είναι επίσης σημαντική όσον αφορά τις αλληλεπιδράσεις τους με άλλους ανθρώπους και τις κοινωνικές τους δραστηριότητες. Η αύξηση της ευαισθητοποίησης των ατόμων με αναπηρία στην κοινωνία, η εξάλειψη της έλλειψης πληροφόρησης σχετικά με την αναπηρία- είναι σημαντική όσον αφορά την άρση των κοινωνικών εμποδίων για τα άτομα με ειδικές ανάγκες. Τα ανθρώπινα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία θα πρέπει να αναγνωρίζονται σε ίση βάση με τους άλλους ανθρώπους.

Ποια είναι τα κυριότερα προβλήματα των ατόμων με αναπηρία;

- Προσβασιμότητα
- Εκπαίδευση
- Υπηρεσία Υγείας
- Οικονομικά Προβλήματα
- Αποκλεισμός και άγνοια
- Ελλειψη Απασχόλησης
- Κακοποίηση
- Διακρίσεις

Από τη στιγμή που γεννιέται το άτομο με αναπηρία, η εκπαίδευση, η υγεία, η αποκατάσταση, η απασχόληση, οι μεταφορές κ.λπ. αντιμετωπίζουν κάποια προβλήματα στον τομέα. Αναμφίβολα, η αύξηση της ποιότητας ζωής των ατόμων με αναπηρία γίνεται μέσω της ενσωμάτωσης των ατόμων με αναπηρία στην κοινωνία στο υψηλότερο επίπεδο. Προκειμένου η ενσωμάτωση να είναι στο υψηλότερο επίπεδο, το άτομο με αναπηρία θα πρέπει να είναι σε θέση να ζει χωρίς να χρειάζεται τη βοήθεια και την υποστήριξη κανενός ή οι συνθήκες διαβίωσης θα πρέπει να του παρέχονται με τέτοιο τρόπο ώστε να έχει τις λιγότερες δυνατές ανάγκες. Η διαμόρφωση αυτών των συνθηκών περιλαμβάνει μια σειρά από ειδικές μελέτες και προσεγγίσεις που μπορεί να κυμαίνονται από την αρχιτεκτονική διαμόρφωση των πόλεων μέχρι τις νομικές ρυθμίσεις που παρέχουν ευκαιρίες απασχόλησης για τα άτομα με αναπηρία. Ωστόσο, όποια ρύθμιση και αν γίνει, η εκπαίδευση των ατόμων με αναπηρία αποτελεί προϋπόθεση για την υλοποίηση όλων αυτών. Θα πρέπει να γίνεται κοινωνική εργασία για τα άτομα με αναπηρία, να δημιουργούνται χώροι απασχόλησης για τα άτομα με αναπηρία και να τους παρέχεται οικονομική ελευθερία. Παράλληλα, το περιβάλλον μας θα πρέπει να γίνει προσβάσιμο στα άτομα με αναπηρία. Τα άτομα με ειδικές ανάγκες θα πρέπει να προσεγγίζονται με κατανόηση και υπομονή.

Υποστήριξη ατόμων με αναπηρία από τους Δήμους

Η Παγκόσμια Έκθεση για την Αναπηρία συνιστά σε όλους τους εμπλεκόμενους φορείς, συμπεριλαμβανομένων των κυβερνήσεων, των μη κυβερνητικών οργανώσεων και των οργανώσεων ατόμων με αναπηρία, να δημιουργήσουν περιβάλλοντα κατάλληλα προς όφελος των ατόμων με αναπηρία και της κοινωνίας, να αναπτύξουν υπηρεσίες αποκατάστασης και υποστήριξης, να δημιουργήσουν επαρκείς μηχανισμούς κοινωνικής προστασίας, να θεσπίσουν ολοκληρωμένες πολιτικές και προγράμματα και να εφαρμόσουν νέα και υφιστάμενα πρότυπα. Τα άτομα με αναπηρία θα πρέπει να βρίσκονται στο επίκεντρο όλων αυτών των μελετών.

Σήμερα, οι δήμοι έχουν αναλάβει την αποστολή του «κοινωνικού δήμου». Κοινωνικός δήμος- η ένταξη των δήμων στην κοινωνική πολιτική που το κοινωνικό κράτος έχει αναλάβει να παρουσιάσει στο κοινό. Στην Παγκόσμια Έκθεση για την Αναπηρία, ο κοινωνικός δήμος είναι το κομβικό σημείο για την εφαρμογή των συστάσεων σχετικά με τα άτομα με αναπηρία.

Ορισμένες από τις υπηρεσίες των δήμων για τα άτομα με αναπηρία

Κοινωνικές Υπηρεσίες

Υπηρεσία Ψυχολογικής Υποστήριξης

Υπηρεσία Υγείας

Κοινωνικές και πολιτιστικές δραστηριότητες

Υπηρεσίες καθαρισμού και συντήρησης

Υπηρεσίες φυσιοθεραπείας και υδροθεραπείας

Υπηρεσία οχήματος Ανελκυστήρα

Υπηρεσίες καθοδήγησης, συνοδείας και συμβουλευτικής

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥ ΔΗΜΟΥ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Μία πόλη για όλους: Borås

Ο δήμος Borås είναι ο νικητής του πρώτου βραβείου προσβασιμότητας για το 2015. Το Borås είναι μια σημαντική πόλη στη Σουηδία με πληθυσμό 107 χιλιάδων κατοίκων. Η πόλη κατέχει σημαντική θέση ιδίως στον τομέα της μόδας και της κλωστοϋφαντουργίας. Οι κανονισμοί προσβασιμότητας στην πόλη Borås είναι το αποτέλεσμα μιας μακράς προσπάθειας. Στις αρχές της δεκαετίας του 2000, τέθηκε σε εφαρμογή ένα σχέδιο για να καταστεί ο Δήμος Borås προσβάσιμος σε όλους. Αυτό το σχέδιο προσβασιμότητας αναθεωρήθηκε το 2015. Οι τομείς προτεραιότητας του προγράμματος είναι: Προέκυψε από τις απαιτήσεις της Σύμβασης των Ηνωμένων Εθνών για τα δικαιώματα των ατόμων με αναπηρία, όπως η ευαισθητοποίηση σχετικά με την κατάσταση των ατόμων με αναπηρία και η υποστήριξη της συμμετοχής περισσότερων ατόμων με αναπηρία στην επιχειρηματική ζωή και στους

χώρους διαβίωσης. Έχει αναπτυχθεί ένα συγκεκριμένο μετρήσιμο σχέδιο δράσης για την ολοκλήρωση του προγράμματος, το οποίο επανεξετάζεται ετησίως.

Έχει ακολουθηθεί μια συνειδητή στρατηγική ώστε οι κανονισμοί προσβασιμότητας να είναι ευρέως αποτελεσματικοί. Δεν είναι τυχαίο ότι ο δήμος ξεκίνησε το πρώτο βήμα με τη φυσική προσβασιμότητα του περιβάλλοντος και των κτιρίων της πόλης. Καθώς οι απτικές επιφάνειες, οι πινακίδες και οι ράμπες είναι ορατά πράγματα, ευαισθητοποιούν περισσότερους πολίτες σε θέματα προσβασιμότητας. Μακροπρόθεσμα, αυτό σημαίνει ότι οι πολίτες μπορούν να αναμένουν υψηλότερα πρότυπα προσβασιμότητας. Αυτό συμβάλλει επίσης σε έναν εποικοδομητικό διάλογο με τους ιδιοκτήτες ακινήτων, τα εστιατόρια, τα καταστήματα και άλλους ενδιαφερόμενους φορείς σχετικά με τη σημασία της προσβασιμότητας. Με την αύξηση της ευαισθητοποίησης και της επικοινωνίας με τα άτομα με αναπηρία, ο Δήμος Borås στόχευσε στην αλλαγή των στάσεων και στην άρση των προκαταλήψεων, διευκολύνοντας έτσι τη χρήση των δημοκρατικών δικαιωμάτων. Ως εκ τούτου, σε όλες τις διοικητικές μονάδες και τις εταιρείες του δήμου υπάρχει υπεύθυνος επικοινωνίας και συνεργασίας με τους φορείς των ατόμων με αναπηρία. Υπάρχει επίσης μια ομάδα εργασίας αποτελούμενη από δημοτικές διοικητικές μονάδες που ασχολείται με θέματα προσβασιμότητας. Ο δήμος Borås διαθέτει έναν σύμβουλο προσβασιμότητας και έναν σύμβουλο αναπηρίας. Αυτοί οι δύο σύμβουλοι ασκούν μεγάλη επιρροή στη διαμόρφωση μελετών σχετικά με την προσβασιμότητα και την ένταξη. Οι σύμβουλοι είναι διαθέσιμοι σε οργανώσεις ατόμων με αναπηρία, ιδιώτες, αρχιτέκτονες, κατασκευαστικές εταιρείες, εστιατόρια κ.λπ. Παρέχει επίσης πληροφορίες και υποστήριξη σε οργανώσεις. Οι σύμβουλοι παρέχουν πληροφορίες σχετικά με την προσβασιμότητα και την ισότιμη πρόσβαση σε ευκαιρίες και την ένταξη για τα άτομα που ζουν στο Borås. Διοργανώνονται διάφορες δραστηριότητες και εκπαιδεύσεις για την ευαισθητοποίηση σχετικά με την προσβασιμότητα. Οι εκπαιδεύσεις αυτές απευθύνονται σε φοιτητές, εργαζόμενους στον τομέα της υγείας, οδηγούς λεωφορείων και άλλο προσωπικό. Ο σύμβουλος προσβασιμότητας έχει μεγάλη ευθύνη για όλα τα κατασκευαστικά έργα που ανήκουν στον Δήμο. Η προσβασιμότητα εξετάζεται στο πρώτο στάδιο των οικοδομικών έργων. Ο εποικοδομητικός διάλογος μεταξύ του Δήμου και των εκπροσώπων των ατόμων με αναπηρία θεωρείται

σημαντικός. Το Δημοτικό Συμβούλιο Ατόμων με Αναπηρία λειτουργεί ως σημαντικός σύνδεσμος μεταξύ του Δήμου και των φορέων αναπηρίας για τη βελτίωση της προσβασιμότητας, της συμμετοχής και του αντίκτυπου. Υπάρχει επίσης ένα συμβούλιο στο δήμο που ασχολείται με θέματα γήρανσης. Αυτό το συμβούλιο διασφαλίζει ότι η προσοχή εφιστάται στην προσβασιμότητα από την οπτική γωνία των ηλικιωμένων. Τα περισσότερα μέσα μαζικής μεταφοράς έχουν βελτιστοποιηθεί για λόγους προσβασιμότητας. Με αυτόν τον τρόπο, οι ηλικιωμένοι και τα άτομα με αναπηρία έχουν μεγαλύτερη κινητικότητα. Τα λεωφορεία είναι εξοπλισμένα με χαμηλά δάπεδα, ανοιγόμενες ράμπες και συστήματα ηχητικών και γραπτών προειδοποιήσεων. Οι περισσότερες στάσεις λεωφορείων έχουν γίνει προσβάσιμες. Οι συνταξιούχοι έχουν το δικαίωμα να ταξιδεύουν δωρεάν με τα δημόσια μέσα μαζικής μεταφοράς. Ο δήμος Borås διαθέτει ετήσιο σχέδιο για την ανάπτυξη των διαβάσεων πεζών. Υπάρχουν ηχητικές και απτικές οδηγίες στις διασταυρώσεις. Ο κεντρικός τερματικός σταθμός του Borås έχει σχεδιαστεί από την άποψη των πεζών. Το μεγαλύτερο μέρος του τερματικού σταθμού είναι κλειστό για τα οχήματα και υπάρχουν απτικές επιφάνειες για άτομα με προβλήματα όρασης στα πεζοδρόμια. Υπάρχουν επίσης ρυθμίσεις προσβασιμότητας για άλλους τύπους αναπηρίας στον κεντρικό σταθμό. Τα δημόσια κτίρια του Δήμου Borås έχουν ελεγχθεί ως προς την προσβασιμότητα και έχουν καταστεί προσβάσιμα. Οι κανονισμοί που πρέπει να εφαρμοστούν για τη διασφάλιση της προσβασιμότητας λαμβάνονται υπόψη στα αρχικά στάδια τόσο της κατασκευής νέων κτιρίων όσο και των έργων ανακαίνισης. Το εσωτερικό καθώς και το εξωτερικό του Δημοτικού Πολιτιστικού Κέντρου (Kulturhuset) έχει καταστεί κατάλληλο για προσβασιμότητα. Η δημοτική βιβλιοθήκη, το δημοτικό θέατρο και το μουσείο τέχνης που βρίσκονται στο Πολιτιστικό Κέντρο είναι κατάλληλα για προσβασιμότητα. Ένας από τους κύριους παράγοντες που επέτρεψαν στον Δήμο Borås στο κέντρο της πόλης να λάβει το βραβείο προσβασιμότητας είναι μια σαφής και αποφασιστική στάση σύμφωνα με την έννοια «Προσβάσιμο Borås για όλους». Πρώτα απ' όλα, στόχος είναι να μην υφίσταται κανένας πολίτης της πόλης διακρίσεις με οποιονδήποτε τρόπο. Η εκπλήρωση αυτού του σκοπού λήφθηκε υπόψη κατά τη χρήση χρηματικών και ανθρώπινων πόρων, ενώ σε κάθε στάδιο υπήρξε στενή συνεργασία με τη συμβουλευτική επιτροπή ατόμων με ειδικές ανάγκες του Borås. Ο Δήμος Borås δημιούργησε μια βάση δεδομένων προσβασιμότητας (Tillgänglighetsdatabasen) που περιέχει τα πρότυπα προσβασιμότητας για όλα τα δημόσια κτίρια. Με τη βάση δεδομένων προσβασιμότητας (<http://www.t-d.se/en/TD-2/>) που είναι διαθέσιμη στην

ιστοσελίδα του δήμου, οι κάτοικοι και οι επισκέπτες του Borås ενημερώνονται για τις υπηρεσίες που είναι κατάλληλες για προσβασιμότητα. Βάση δεδομένων προσβασιμότητας- Καλύπτει ένα πολύ ευρύ πεδίο, όπως αλειτουργικά κέντρα, ξενοδοχεία, ιατρικά κέντρα, βιβλιοθήκες. Πριν από την επίσκεψη σε ένα μέρος, το κατά πόσο είναι κατάλληλο για προσβασιμότητα μπορεί να το μάθει κανείς από τη βάση δεδομένων προσβασιμότητας. Για παράδειγμα, όταν θέλει να επισκεφθεί ένα μουσείο, οι χώροι περιπάτου, οι συνθήκες στάθμευσης, τα ποσοστά κλίσης μέσα και έξω από το κτίριο, οι σκάλες, τα καθίσματα, οι βρύσες, οι καθρέφτες κ.λπ. Είναι διαθέσιμες εκατοντάδες πληροφορίες. Η βάση δεδομένων προσβασιμότητας δεν είναι μοναδική στο Borås, αλλά χρησιμοποιείται και σε άλλα μέρη της Σουηδίας. Ωστόσο, το Borås είναι μία από τις πόλεις που το εφαρμόζει πιο αποτελεσματικά. Στο Borås, εμπορικά κέντρα, εστιατόρια και άλλες ιδιωτικές εγκαταστάσεις έχουν επιθεωρηθεί και ταξινομηθεί. Επιπλέον, οι εγκαταστάσεις αυτές έλαβαν οδηγίες σχετικά με το τι χρειάζονται για να βελτιώσουν την προσβασιμότητά τους. Η εφαρμογή του βραβείου προσβασιμότητας ενθάρρυνε τις ιδιωτικές επιχειρήσεις να βελτιώσουν τα πρότυπα προσβασιμότητάς τους. Ο Δήμος Borås εφάρμοσε επίσης πρότυπα προσβασιμότητας πέραν των νομικών υποχρεώσεων. Εκτός αυτού, οι ρυθμίσεις προσβασιμότητας σε ιδιωτικές κατοικίες έχουν υποστηριχθεί οικονομικά, ώστε τα άτομα με αναπηρία να έχουν ίσες ευκαιρίες για ανεξάρτητη διαβίωση. Εκτός από την παροχή υπηρεσιών ιδιωτικής μεταφοράς για τα άτομα με αναπηρία και τους ηλικιωμένους, προσφέρονται επίσης δωρεάν υπηρεσίες δημόσιας μεταφοράς.

Όλα τα αστικά λεωφορεία και οι στάσεις λεωφορείων είναι προσβάσιμα για τα άτομα με κινητικές δυσκολίες και προβλήματα όρασης. Οι διαβάσεις πεζών είναι γενικά χαμηλού δαπέδου, με ηχητικά σήματα και απτικά χαρακτηριστικά. Τα εμπορικά κέντρα, τα εστιατόρια και άλλοι δημόσιοι χώροι παρακολουθούνται και επιθεωρούνται ως προς την προσβασιμότητα.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΩΝ ΕΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΕΧΝΩΝ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΣΤΙΣ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΓΙΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Καλλιτεχνική εκπαίδευση: Βασίζεται στην πνευματική και φυσική αγωγή του ατόμου στην ακεραιότητά της, στην ανάπτυξη αισθητικών ανησυχιών, σκέψεων και απόψεων, στην ωρίμανση του ταλέντου και της δημιουργικότητάς του και στην προσπάθεια προσέγγισης των καλλιτεχνικών αξιών με ανεκτικότητα (Artut, 2004:91).

Ο στόχος της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης δεν είναι η επίτευξη του καλλιτεχνικού. Η επίτευξη του καλλιτεχνικού είναι ο στόχος της τέχνης. Ο

στόχος της καλλιτεχνικής εκπαίδευσης είναι να προσεγγίσει το άτομο. Για το λόγο αυτό, η καλλιτεχνική εκπαίδευση πρέπει να δημιουργηθεί και να εφαρμοστεί με τρόπο που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες του ατόμου (Salderay, 2001).

Η εικαστική εκπαίδευση είναι μια διαδικασία που θα βοηθήσει τα άτομα με αναπηρία να εκφράσουν τον εσωτερικό τους κόσμο, να κοινωνικοποιηθούν με ομαδικές εργασίες και να αναπτύξουν τις κινητικές τους δεξιότητες με έναν πιο υγιή τρόπο. Σε κάθε αναπτυξιακό στάδιο της ανθρώπινης ιστορίας, η ζωγραφική είχε σημαντική θέση στη ζωή του ανθρώπου και διατήρησε αυτή τη σημασία.

Η καλλιτεχνική εκπαίδευση είναι μια εκπαίδευση που βοηθά το άτομο να εκφραστεί, καθώς και να αποκτήσει καλλιτεχνικές γνώσεις και δεξιότητες, ψυχολογική χαλάρωση και διαφορετικές δεξιότητες χειρισμού

Ο τομέας αυτός έχει μεγάλη σημασία για την έκφραση των διαφορετικών συναισθημάτων για τα άτομα με αναπηρία. Το άτομο που αναπτύσσει τη γλώσσα της συμπεριφοράς είναι πιο ανεκτικό στην κατανόηση του εαυτού του και του κόσμου, πιο θετικό στην προσαρμογή του στο περιβάλλον στο οποίο βρίσκεται, απολαμβάνει τη ζωή, έχει αυτοπεποίθηση και παραγωγικές ικανότητες και αποτελεί βοηθητικό παράγοντα για τη διατήρηση της ζωής του σε καλύτερες συνθήκες.

Εικαστική Εκπαίδευση για άτομα με νοητική αναπηρία

Οι εικαστικές δραστηριότητες αποτελούν ένα σημαντικό εργαλείο που διευκολύνει τη μάθηση σε ένα θετικό περιβάλλον επηρεάζοντας όλους τους τομείς ανάπτυξης του ατόμου με αναπηρία (Erim & Caferoğlu, 2012). Οι δραστηριότητες εικαστικών τεχνών, καθώς τα άτομα με νοητική αναπηρία παρουσιάζουν ανεπάρκεια στην ικανότητά τους να εκφράζονται- θεωρούνται ως έκφραση της κατανόησης, του ταλέντου και της δημιουργικής δύναμης των ατόμων αυτών στο βαθμό των νοητικών τους ικανοτήτων. Τα άτομα με νοητική αναπηρία κατασκευάζοντας έργα όπως χειροτεχνίες, πηλό και ζωγραφική- χαλαρώνουν συναισθηματικά, περνούν καλά και αποκτούν διάφορες δεξιότητες. Ο Çağlar (1979: 420-430) απαρίθμησε τις συμπεριφορές που θα επιφέρουν οι δραστηριότητες ζωγραφικής στα άτομα με νοητική αναπηρία ως εξής:

Μαθαίνοντας να χρησιμοποιεί προσεκτικά και σωστά τα χέρια, τα χέρια και τα δάχτυλά του, αναπτύσσονται οι μικροί και μεγάλοι (λεπτοί και χονδροί) μύες του.

Χρησιμοποιεί κατάλληλα τα χέρια-μάτια και τις νοητικές του δυνάμεις κατά την εκτέλεση μιας εργασίας.

Αναγνωρίζει τα χρώματα, τα διακρίνει, αποκτά διαφορετικά χρώματα από τα βασικά χρώματα.

Δημιουργεί σχέσεις σχήματος, χρώματος και αναλογίας μεταξύ αντικειμένων.

Εξηγεί τις παρατηρήσεις, τα συναισθήματα και τις σκέψεις του/της για το περιβάλλον με εικόνες, σχήματα, χρώματα και μοντέλα.

Αναπτύσσει την ικανότητα να κάνει απλές γενικεύσεις και να μεταφέρει πληροφορίες.

Αποκτά την ικανότητα να λαμβάνει και να εφαρμόζει κατάλληλες αποφάσεις.

Αποκτά αυτοπεποίθηση.

Νιώθει την ευχαρίστηση της δημιουργίας ενός έργου.

Το γεγονός ότι οι μύες, οι καρποί και τα δάχτυλα των ατόμων με νοητική υστέρηση δεν είναι πλήρως ανεπτυγμένα καθιστά δύσκολη την εκμάθηση της τεχνικής της γραφής. Οι ασκήσεις στη ζωγραφική εργασία μπορούν να δώσουν δύναμη και ευλυγισία στα χέρια αυτών των ατόμων και να αποτελέσουν την πρώτη αλυσίδα στο σύστημα προετοιμασίας για τη γραφή (Salderay, 2001: 110). Οι εργασίες ζωγραφικής ή σχεδίασης σε κάθετες επιφάνειες, όπως τα

καβαλέτα, εξασφαλίζουν την ισορροπία των ώμων, ενώ η έκταση του καρπού και των δακτύλων αποτελούν μια φυσική προετοιμασία για το κράτημα του πινέλου ή του μολυβιού (Johnson-Martin et al., 2004: 401).

Ορισμένες μελέτες μπορούν να προγραμματιστούν ατομικά και ορισμένες μελέτες μπορούν να προγραμματιστούν ως ομαδική εργασία. Κάθε άτομο με αναπηρία συμβάλλει στο βαθμό των ικανοτήτων του σε ομαδικές εργασίες, όπως μια εικόνα ή ένα κολάζ. Αυτές οι μελέτες πρέπει να προγραμματίζονται, καθώς παρέχουν σημαντικές ευκαιρίες για συνεργασία, συνεννόηση, ανταλλαγή υλικού και αλληλεπίδραση μεταξύ των συνομηλίκων. Μια καλά μελετημένη και διαχειριζόμενη δραστηριότητα επιτρέπει στο άτομο με αναπηρία να αναπτύξει την ικανότητα αυτοκριτικής και να αντλεί προσωπική ικανοποίηση από την εργασία που ολοκληρώνει. (Çağlar, 1979: 433). Κάθε δραστηριότητα που σχεδιάζεται να γίνει θα πρέπει να χωρίζεται σε απλά επίπεδα και αυτά να βρίσκονται σε διαδοχικά αναπτυξιακά στάδια (Artut, 2001: 216, Çağlar, 1979). Σύμφωνα με τον Connor (1963), θεωρείται γενικά σκόπιμο να διδάσκεται μια δραστηριότητα χωρίζοντάς την σε πέντε επίπεδα (Αναφέρεται από Çağlar, 1979: 436).

Για παράδειγμα, μια δραστηριότητα ζωγραφικής, πρώτα απ' όλα, το άτομο με αναπηρία διδάσκεται πώς να κρατάει το εργαλείο (χρωματιστό μολύβι, πινέλο κ.λπ.) που θα χρησιμοποιήσει στη ζωγραφική. Στη συνέχεια, ζωγραφίζει με αυτό σε ένα τυχαίο χαρτί. Στο τρίτο επίπεδο διδάσκεται να ζωγραφίζει μια συγκεκριμένη περιοχή και στο τέταρτο επίπεδο ένα συγκεκριμένο προσχεδιασμένο περίγραμμα (κύκλος, τετράγωνο, ορθογώνιο κ.λπ.). Στο πέμπτο και τελευταίο επίπεδο, διδάσκεται να ζωγραφίζει ένα παρόμοιο σχέδιο. Αυτά είναι και τα αναπτυξιακά στάδια της βαφής και το άτομο με αναπηρία περνάει στο επόμενο επίπεδο μετά την ολοκλήρωση κάθε σταδίου. (Çağlar, 1979: 436).

This section; Visual Art Education for Mentally Handicapped Individuals/ Aydın Art Year.1 No.2 (2015) (71-83)/ Quoted from Merve Özcan. (Istanbul Aydın University, Faculty of Fine Arts, Graphic Design Department, merveozcan@aydin.edu.tr)

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑΤΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ

Πώς να φτιάξετε κηροπήγια από κώνους και φυσικές πέτρες

Τα υλικά που χρησιμοποιώ για να φτιάξω το μοντέλο κωνικού κηροπήγιου που βλέπετε στις εικόνες:

20 cm Διάμετρος κόσκινου

Κλωστή από λινό νήμα πάχους ενός δαχτύλου για να καλύψει το σώμα της θήκης

4 μεσαίοι κώνοι

Gouache χρώμα σε διάφορα χρώματα

Κόλλα και πιστόλι κόλλας για την κόλληση

3 cm για την κάλυψη του δαπέδου

Παχύ φελιζόλ και πλαστικά λουλούδια

Μεσαίο κερί

Σχεδιασμός κωνικού κηροπήγιου:

Το φελιζόλ, το οποίο θα κόψουμε με διάμετρο μικρότερη από 0,5 cm, τοποθετείται στο κόσκινο για να χρησιμοποιηθεί ως περίβλημα.

Το λινό νήμα κολλάει στο εξωτερικό πλευρικό τοίχωμα του περιβλήματος με σιλικόνη όπως επιθυμούμε.

Τα πλαστικά λουλούδια κολλιούνται διαδοχικά στο κάτω άκρο με σιλικόνη.

Οι κώνοι ζωγραφίζονται στα επιθυμητά χρώματα με μπογιά γκουάς από την εξωτερική και την εσωτερική άκρη.

Το μεσαίου μεγέθους κηροπήγιο καλύπτεται με λεπτότερο λινό νήμα.

Στο κόσκινο τοποθετούνται αποξηραμένα κουκουνάρια σε 4 ίσα σημεία.

Φυσικές πέτρες που συλλέγονται από τη φύση (στην παρούσα μελέτη χρησιμοποιήθηκαν κρυσταλλικά ορυκτά ασβεστίτη) τοποθετούνται στα κενά μεταξύ των κουκουναριών.

Πλαστικά λουλούδια κολλιούνται κάθετα με σιλικόνη για να καλύψουν τα

μικρά κενά που αφήνονται στο έδαφος.

Κατασκευάζοντας μία κορνίζα φωτογραφιών από κλαδιά

Απαιτούνται τα κάτωθι υλικά για την κατασκευή κορνίζας με ξερά κλαδιά:

Πλαίσιο

Ψαλίδι κλαδέματος

Καφέ ακρυλικό χρώμα

Πινέλο με αφρώδη άκρη

Πιστόλι σιλικόνης

40 έως 50 μικρά ξερά κλαδιά

Διακοσμητικά βρύα και τεχνητά λουλούδια

Κατασκευή πλαισίου με ξερά κλαδιά

Πρώτα απ' όλα, αν το πλαίσιο που έχουμε δεν είναι καφέ, ξεκινάμε βάφοντάς το καφέ. Αφού διαχωρίσουμε την κορνίζα από το γυαλί, τη βάφουμε με καφέ ακρυλικό χρώμα με ένα πινέλο με αφρώδη μύτη (στην πραγματικότητα μπορεί να χρησιμοποιηθεί και άλλο πινέλο). Θα περιμένουμε να στεγνώσει για 1 ώρα.

Στην πραγματικότητα, κανονικά μια στρώση χρώματος δεν είναι αρκετή, αλλά δεδομένου ότι θα χρησιμοποιήσουμε το πλαίσιο ως φόντο, δεν είναι τόσο σημαντικό.

Πιθανώς το πιο κουραστικό και χρονοβόρο μέρος αυτής της εργασίας είναι το μάζεμα των κλαδιών και η μικρή διαμόρφωσή τους. Ξεκινάμε να κόβουμε τα κλαδιά σύμφωνα με τις διαστάσεις πλάτους και ύψους της κορνίζας με ψαλίδι κλαδέματος.

Πρώτα απ' όλα, κολλάμε τα πιο παχιά και μακρύτερα κλαδιά με θερμή κόλλα πάνω στο πλαίσιο.

Στη συνέχεια, πρέπει να τοποθετήσουμε τα άλλα λεπτά και κοντά κλαδιά ανάμεσά τους με ζεστή σιλικόνη.

Σε αυτή τη δουλειά χρησιμοποιούνται βρύα και λουλούδια για να διακοσμήσουμε το υπόλοιπο πλαίσιο. Μπορείτε επίσης να διακοσμήσετε την κορνίζα σας με διάφορα υλικά, όπως φιγούρες από τσόχα, χρωματιστά κουμπιά ή χάντρες, ανάλογα με τα υλικά που διαθέτετε και το γούστο σας.

Ζωγραφική πέτρας

Τι υλικά απαιτούνται

- **Πλατιές και επίπεδες πέτρες:** Μπορείτε να βρείτε αυτές τις πέτρες πάνω στις οποίες θα ζωγραφίσουμε, δίπλα στη θάλασσα ή στον κήπο σας.
- **Χρωματιστά ακρυλικά χρώματα:** Για τη ζωγραφική πέτρας θα πρέπει να παίρνετε μη τοξικά ακρυλικά χρώματα με τη συνοχή λαδομπογιάς. Το ακρυλικό χρώμα προτιμάται επειδή στεγνώνει γρήγορα και έχει καλυπτικό χαρακτηριστικό.
- **Πινέλα διαφόρων μεγεθών:** Θα πρέπει να αγοράσετε πινέλα διαφορετικών μεγεθών, λαμβάνοντας υπόψη τα πράγματα που θέλετε να ζωγραφίσετε

Μολύβι: Το μολύβι είναι απαραίτητο για το σκίτσο που σχεδιάζεται πριν από τη ζωγραφική

Μολύβι οξικού άλατος: Χρησιμοποιείται για να περάσετε πάνω από το σχέδιο που έχει γίνει με μολύβι και να το στερεώσετε.

Βερνίκι ή βερνίκι σε σπρέι: Για να φαίνονται πιο φωτεινά και ανθεκτικά τα χρώματα που φτιάχνετε, είναι απαραίτητο να βερνικώσετε μετά τη διαδικασία ζωγραφικής.

Πώς επιτυγχάνεται η ζωγραφική σε πέτρα?

1. Επιλογή πέτρας, καθαρισμός και στεγνώμα

Το πρώτο βήμα για το πώς να βάψετε μια πέτρα είναι να επιλέξετε και να καθαρίσετε την πέτρα και να περιμένετε να στεγνώσει. Για τη ζωγραφική πέτρας, το σχήμα και η επιφάνεια της πέτρας στην οποία θα εργαστούμε είναι πολύ σημαντικά. Η επιπεδότητα των λίθων και η ομαλότητα της επιφάνειας μας επιτρέπουν να εργαστούμε με επιτυχία. Ετοιμάστε μια λεκάνη με νερό και βάλτε μέσα λίγο υγρό σαπούνι. Βάλτε τις πέτρες που θα βρείτε σε μια λεκάνη γεμάτη νερό και αφήστε τις για 15 λεπτά. Στη συνέχεια καθαρίστε καλά τις πέτρες με την παλιά σας οδοντόβουρτσα.

2. Σχεδιάστε το σχήμα που θέλετε να ζωγραφίσετε πάνω στην πέτρα με ένα μολύβι.

Το δεύτερο βήμα για το πώς να ζωγραφίσουμε μια πέτρα είναι να σχεδιάσουμε το σχήμα που θα ζωγραφίσουμε πάνω στην πέτρα. Για να ζωγραφίσουμε πάνω στην πέτρα πιο ομαλά και όμορφα, σχεδιάζουμε πρώτα το σχήμα που θα ζωγραφίσουμε με ένα μολύβι. Αν πρόκειται να ζωγραφίσετε πέτρες για πρώτη φορά, είναι επίσης χρήσιμο να κάνετε σχέδια που δεν περιέχουν πολλές λεπτομέρειες. Στο μέλλον, με την εξάσκηση θα είστε σε θέση να ζωγραφίζετε ακόμη και τα πιο δύσκολα σχέδια. Αφού σχεδιάσετε πάνω στην πέτρα, περάστε την από πάνω με ένα στυλό οξυζενέ.

3.Ζωγραφική

Το τρίτο βήμα για το πώς να ζωγραφίσετε μια πέτρα είναι να ζωγραφίσετε την πέτρα. Τώρα αυτό που πρέπει να κάνουμε είναι να ζωγραφίσουμε την πέτρα με τα πινέλα και τα ακρυλικά χρώματα που αγοράσαμε. Ένα από τα σημαντικά σημεία εδώ είναι: Είναι να χρησιμοποιήσετε πινέλα με λεπτή ή χοντρή μύτη ανάλογα με τη λεπτομέρεια που θα ζωγραφίσετε.

4. Βερνίκωμα

Το τέταρτο και τελευταίο βήμα του πώς να βάψουμε μια πέτρα είναι να βερνικώσουμε την πέτρα που βάψουμε. Περιμένετε να στεγνώσει η πέτρα που βάψατε. Δεδομένου ότι έχουμε ήδη χρησιμοποιήσει ακρυλικό χρώμα, θα στεγνώσει γρήγορα. Στη συνέχεια, βερνικώστε για να δώσετε στην πέτρα μια γυαλιστερή εμφάνιση. Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε υγρό βερνίκι ή βερνίκι σε σπρέι ανάλογα με την επιθυμία σας.

Συμβουλές για τη ζωγραφική της πέτρας και συμβουλές για αρχάριους,;

Πριν ξεκινήσετε τη διαδικασία βαφής, φορέστε ρούχα που μπορείτε να θυσιάσετε με ηρεμία. Διότι αν χυθεί πάνω σας η βαφή, δεν πρόκειται να ξαναβγεί.

Το χρώμα στο πινέλο που χρησιμοποιείτε δεν πρέπει να είναι πολύ υδαρές. Διαφορετικά, το χρώμα θα διασκορπιστεί ενώ βάφετε.

Μπορείτε να στεγνώσετε τις πέτρες με ένα πιστολάκι μαλλιών και να εξοικονομήσετε χρόνο.

Μπορείτε να χρησιμοποιήσετε βερνίκι νυχιών για να δώσετε βάθος στα σχέδιά σας και διαφανές βερνίκι αντί για βερνίκι.

Μπορείτε να βάψετε πρώτα την πέτρα με δύο στρώσεις ακρυλικού χρώματος και να δημιουργήσετε έτσι μια βάση για την πέτρα.

Διακοσμητική καρδιά από κοχύλια

Αρχικά, κόψτε μια καρδιά από χαρτί A4, αρκετά μεγάλη για τα κοχύλια σας, και στη συνέχεια τοποθετήστε το σχέδιο στο χαρτόνι για να ετοιμάσετε το μοντέλο της καρδιάς σας. Στη συνέχεια, ξεκινήστε να επενδύετε προσεκτικά τα κοχύλια σας ένα προς ένα με θερμοκόλλα. Στη συνέχεια, όταν φτιάξετε ένα σχοινί και έναν φιόγκο στο χέρι σας, έχετε τελειώσει με την καρδιά σας.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΘΕΑΤΡΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

Το δράμα, που είναι ο τρόπος ζωής επί σκηνής, μπορεί να θεωρηθεί ως το πρώτο βήμα των προσπαθειών των ατόμων με αναπηρία να γίνουν αποδεκτοί στο περιβάλλον στο οποίο ζουν. Αυτά τα άτομα, που ήταν απομονωμένα από την κοινωνία για χρόνια και των οποίων η ύπαρξη ήταν κρυφή ακόμη και από τους γονείς τους που ζουν στον εσωτερικό τους κόσμο, είναι το μήνυμα του «είμαι μέσα» στην κοινωνία με το δράμα σήμερα.

Το δράμα είναι ο αντικειμενικός δείκτης της απόκτησης αυτοπεποίθησης των ατόμων με αναπηρία και της αρμονικής συνεργασίας μεταξύ τους. Τα άτομα με αναπηρία, που είναι κλειστά προς τα έξω στον εσωτερικό τους κόσμο, θα έχουν την ευκαιρία να αποδείξουν στην κοινωνία ότι μπορούν να μοιραστούν και να συνεργαστούν με τη δημιουργική παρουσία του δράματος.

Οι συμπεριφορές που μπορούν να επιφέρουν στα άτομα με αναπηρία οι δραματικές δραστηριότητες που θα ενεργοποιηθούν από τους δήμους είναι οι εξής:

Το άτομο με αναπηρία θα γνωρίσει τον εαυτό του χρησιμοποιώντας τη γλώσσα του σώματος με το δράμα. Δεξιότητες όπως το κράτημα, η ρίψη, το πήδημα, το άλμα- θα ανακαλύψει πώς τα άτομα με αναπηρία μπορούν να δημιουργήσουν μια επικοινωνία μεταξύ του σώματος και των οργάνων παρέχοντας συντονισμό μεταξύ του εγκεφάλου και των οργάνων. Τα άτομα με αναπηρία με κινητική καθυστέρηση μπορεί να έχουν υποβληθεί σε φυσική φυσιοθεραπεία με αυτές τις δραστηριότητες.

Τα άτομα με αναπηρία που αντιμετωπίζουν δυσκολίες στη λεκτική επικοινωνία θα έχουν την ευκαιρία να επικοινωνούν λεκτικά με τους άλλους ελέγχοντας τις κινήσεις του σώματός τους. Θα είναι σε θέση να τις κάνουν αρμονικές και έτοιμες για έλεγχο, δίνοντας αποτελεσματικές απαντήσεις στις μονολεκτικές εντολές του σκηνοθέτη, όπως «κάτσε-στάσου, γύρνα-έλα» στα θεατρικά τους έργα. Θα παρέχονται οφέλη στην παρακολούθηση των κοινωνικών και επικοινωνιακών προβλημάτων των αυτιστικών παιδιών. Το παιδί που δεν αντιδρά στις δοθείσες εντολές θα ακολουθεί τους φίλους του και θα τους μιμείται. Κατά τη διάρκεια αυτών των μελετών, μπορούν να χρησιμοποιηθούν υλικά σε παιχνίδια που αρέσουν στο αυτιστικό παιδί.

Ένα από τα χαρακτηριστικά των ατόμων με νοητική αναπηρία είναι η έλλειψη δημιουργικής σκέψης. Το δράμα μπορεί να είναι ένα εργαλείο που πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να καθοδηγήσει το παιδί σε αυτόν τον τομέα. Ωστόσο, πρέπει να είστε πολύ υπομονετικοί. Τα άτομα με νοητική αναπηρία

μπορούν να εκφραστούν και να αποκαλύψουν τα συναισθήματά τους παίζοντας παιχνίδια όπως οι άλλοι. Σε απλές εφαρμογές, η σκηνή μπορεί να μετατραπεί σε παιδική χαρά και τα αξεσουάρ μπορούν να μετατραπούν σε παιχνίδια. Ένα παιδί με αναπηρία θα αισθάνεται πιο ευτυχισμένο στην παιδική χαρά και θα είναι σε θέση να μας δώσει τις αντιδράσεις που θέλουμε.

Μέσω του δράματος, τα άτομα με αναπηρία θα μάθουν να εμπιστεύονται τον εαυτό τους. Το να τους παρακολουθούν και να τους χειροκροτούν οι δάσκαλοι, οι φίλοι και οι γονείς τους θα είναι πηγή μεγάλης χαράς γι' αυτούς. Τα μέλη της οικογένειας μπορούν επίσης να λάβουν μέρος σε αυτά τα παιχνίδια. Έτσι, το άτομο με αναπηρία θα δει τα άτομα με τα οποία δεν μπορεί να επικοινωνήσει στο σπίτι ως τον εαυτό του και θα συνδυάσει τα συναισθήματά του με το παιχνίδι.

Η μουσική κατέχει σημαντική θέση στα κίνητρα των ατόμων με αναπηρία. Η μουσική είναι το πιο αποτελεσματικό υλικό που μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε για να συγκεντρώσουμε την προσοχή του παιδιού. Το χειροκρότημα, η αίσθηση του ρυθμού, η παρακίνηση στη μουσική μπορούν να χρησιμοποιηθούν για την έκφραση των συναισθημάτων και του εσωτερικού κόσμου των παιδιών στο δημιουργικό δράμα που συνοδεύεται από μουσική. Μπορούμε να πούμε ότι για τα άτομα με προβλήματα όρασης, η μουσική και ο ρυθμός μπορούν να χρησιμοποιηθούν για να προσανατολιστούν, να κατανοήσουν τη θέση τους και να ισορροπήσουν χορεύοντας. Οι χειρονομίες και οι μιμητικές κινήσεις και οι φωνητικές εξάψεις πρέπει να λειτουργούν σωστά στα άτομα με προβλήματα ακοής.

Τα παιδιά με αναπηρίες θα πρέπει να επιβραβεύονται ως αποτέλεσμα των δραματικών δραστηριοτήτων. Η επιβράβευση θα είναι ο στόχος που τα παιδιά με αναπηρία θέλουν να επιτύχουν στον μικρό τους κόσμο, στην κοινωνικοποίηση και την επικοινωνία τους με το περιβάλλον τους, όπως και η επιτυχία της επιτυχίας σε μια εργασία και της συνεργασίας.

Στις δραματικές δραστηριότητες, τα άτομα με αναπηρία δεν επιθυμούν την εφαρμογή ενός συγκεκριμένου σεναρίου. Αυτή η θέση δεν πρέπει να είναι επίμονη. Τα άτομα με αναπηρία στη σκηνή θα πρέπει να είναι ελεύθερα να παίξουν ό,τι και όπως θέλουν να παίξουν, και όλα τα εμπόδια μπροστά τους για να αντανakλούν τον εσωτερικό τους κόσμο θα πρέπει να απομακρυνθούν. Μερικές φορές το άτομο με αναπηρία δεν θέλει να εμποδίζεται στη συμπεριφορά του. Είναι πλέον ένα ελεύθερο άτομο στη σκηνή. Οι συμπεριφορές που κάνει και θα κάνει μπορεί να είναι η πραγματική αντανάκλαση του εσωτερικού του κόσμου.

Συμπέρασμα: Το θέατρο θα αποτελέσει μια σημαντική διαδικασία μάθησης για τα άτομα με αναπηρία ώστε να πειθαρχήσουν, να προσαρμοστούν σε μια νέα ζωή, να είναι ενεργά στην ομάδα και να βελτιώσουν τη σωματική και γλωσσική τους ανάπτυξη.

ΕΙΔΗ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Ψυχόδραμα

Το ψυχόδραμα είναι μια ομαδική μέθοδος κατά την οποία η προσωπικότητα, οι διαπροσωπικές σχέσεις, οι συγκρούσεις και τα συναισθηματικά προβλήματα διερευνώνται με ειδικές δραματικές μεθόδους. Στόχος του ψυχοδράματος είναι να βοηθήσει τους ανθρώπους να είναι συνεπείς στα λόγια, τις σκέψεις και τις συμπεριφορές τους. Ένας άλλος σκοπός είναι να μας διευκολύνει να είμαστε ανοιχτοί και συνεπείς με τον εαυτό μας και τους άλλους.

Ένας από τους σημαντικότερους σκοπούς του ψυχοδράματος είναι να εξασφαλίσει την ψυχολογική ανάπτυξη των ατόμων με την απόκτηση κάθαρσης και διορατικότητας και έτσι να θεραπευτούν. Το ψυχόδραμα, ως θεραπευτική τεχνική, πρέπει να εφαρμόζεται από ειδικούς, ιδίως από ψυχολόγους που έχουν εκπαιδευτεί σε αυτό το θέμα.

Εκπαιδευτικό Δράμα

Ονομάζεται επίσης παιδαγωγικό δράμα. Πρόκειται για μια τεχνική που χρησιμοποιείται στην εκπαίδευση του ατόμου σχεδόν σε κάθε μάθημα. Για το λόγο αυτό, περιλαμβάνει τα άλλα δύο είδη δράματος σε ορισμένες αναλογίες. Διότι το παιδαγωγικό δράμα αποσκοπεί στην ευαισθητοποίηση του ατόμου σχετικά με την ψυχολογική δομή και τις ψυχολογικές εμπειρίες και στην απόκτηση της δημιουργικότητας ως ιδιαίτερης ικανότητας. Η πιο σημαντική διαφορά μεταξύ του εκπαιδευτικού δράματος και του δημιουργικού δράματος είναι ότι ο σκοπός του εκπαιδευτικού δράματος δεν είναι η δημιουργία ενός παιχνιδιού και τα άτομα συμμετέχουν στο θέμα για εκπαιδευτικούς σκοπούς.

Δημιουργικό Δράμα

Οι θεατρικές δραστηριότητες που εκτελούνται για να βελτιώσουν τη δημιουργικότητα των ατόμων και να ενεργοποιήσουν τη φαντασία τους μέσω του παιχνιδιού ονομάζονται δημιουργικό δράμα.

Τα παιδιά ζουν επίσης στον κόσμο όπου ζουν και οι ενήλικες και έχουν συναισθήματα, σκέψεις και στυλ όπως ακριβώς και οι ενήλικες. Αναμφίβολα, παίρνουν τους ενήλικες γύρω τους ως παράδειγμα στη διαμόρφωσή τους. Ωστόσο, τα παιδιά χρειάζονται εμπειρία στη ζωή και όχι να παίρνουν τους ενήλικες ως παράδειγμα. Σε αυτό το σημείο, αυτό που κάνουν περισσότερο τα παιδιά, το παιχνίδι, έχει πολύ σημαντική θέση. Τα παιδιά μαθαίνουν πολλά πράγματα για τη ζωή παίζοντας, και αυτή η μάθηση είναι εξαιρετικά αποτελεσματική και μόνιμη, επειδή γίνεται με την πράξη-ζωή.

Ο ερευνητής Arthur T. Jerchild τονίζει ότι τα παιδιά δοκιμάζουν τις δυνάμεις τους μέσα από τα παιχνίδια, προσπαθούν να κάνουν άλματα προς τα εμπρός, ανταγωνίζονται μέσα στα όρια που έχουν χαράξει και το αποδέχονται ακόμα και αν χάσουν στο παιχνίδι. Ως εκ τούτου, τα παιχνίδια αποτελούν σημαντικό παράγοντα στη διαδικασία κοινωνικοποίησης.

Το δημιουργικό δράμα είναι η διαδικασία που βοηθάει το παιδί να αντιδράσει ή να προσαρμοστεί σε νέες καταστάσεις και γεγονότα μέσα από εμπειρίες με τη δημιουργία παιχνιδιών. Από αυτή την άποψη, το δημιουργικό δράμα πρέπει να είναι μια δραστηριότητα υπό έλεγχο, προσχεδιασμένη και καθοδηγούμενη από έμπειρα άτομα, προκειμένου οι εμπειρίες του παιδιού από τη ζωή μέσω των παιχνιδιών να είναι σωστές και κατάλληλες.

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Η κλασική ταξινόμηση του δράματος περιλαμβάνει προθέρμανση και χαλάρωση, παιχνίδι ρόλων και παντομίμα, σχηματισμό και αξιολόγηση.

α) Προθέρμανση και χαλάρωση: Οι κινήσεις προθέρμανσης του σώματος ξεκινούν από τον αυχένα, που είναι η υψηλότερη άρθρωση του σώματος, και καταλήγουν στις αρθρώσεις των ώμων, της μέσης, των ποδιών και των ποδιών, αντίστοιχα. Εξασφαλίζεται ότι οι αρθρώσεις αυτές προθερμαίνονται με ίσο αριθμό κινήσεων προς τα δεξιά-αριστερά ή μπρος-πίσω. Κατά τη διάρκεια αυτών των κινήσεων, δουλεύουν και προθερμαίνονται και οι μύες στις ίδιες περιοχές. Οι κινήσεις χαλάρωσης ξεκινούν από τα σημεία έντασης στην περιοχή του κεφαλιού με την ίδια σειρά και καταλήγουν στο πέλμα. Αυτά τα σημεία έντασης είναι αντίστοιχα: οι μύες των μάγουλων και τα χείλη, οι μύες της πλάτης, οι μύες της μασχάλης, οι γοφοί, οι μηροί, οι πίσω μύες των ποδιών, το μετατόρσιο οστό. Οι μύες σε αυτά τα σημεία δουλεύονται, τεντώνονται και απελευθερώνονται. Η ένταση σε αυτά τα σημεία γίνεται αισθητό να απελευθερώνεται σταδιακά από τα δάχτυλα των χεριών και των ποδιών. The classical classification of drama includes warm-up and relaxation, role-playing and pantomime, formation and evaluation.

β) Παιχνίδι ρόλων: Οι συμμετέχοντες αυτοσχεδιάζουν και παίζουν με τον καταμερισμό της εργασίας που κάνουν μεταξύ τους.

γ) Παντομίμα: Πρόκειται για μια μορφή έκφρασης στην οποία η αφήγηση γίνεται με μίμηση, χειρονομίες και κινήσεις, χωρίς διάλογο και μονόλογο. Το άτομο ερμηνεύει το ρόλο του με παντομίμα.

δ) Διαμόρφωση και αξιολόγηση: Μετά την εκτέλεση της δραστηριότητας, η ομάδα προβαίνει σε αυτοαξιολόγηση. Σε αυτό το στάδιο, ο επικεφαλής της ομάδας καθοδηγεί τους συμμετέχοντες με ερωτήσεις και τους επιτρέπει να εκφράσουν πώς αισθάνονται κατά τη διάρκεια του παιχνιδιού και της ζωής.

ΒΑΣΙΚΑ ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Τα βασικά στοιχεία του δράματος: ο ηθοποιός, η ομάδα δράματος, τα υλικά και το κατάλληλο περιβάλλον.

α) Αρχηγός δράματος: Σχεδιάζει εκ των προτέρων τη δραματική δραστηριότητα της ομάδας, διασφαλίζει ότι τα μέλη της ομάδας

προθερμαίνονται σωματικά και ψυχολογικά για τη δραστηριότητα, διαχειρίζεται και κατευθύνει την ομάδα.

β) Δραματική ομάδα: Αποτελείται από άτομα που επιθυμούν να συμμετάσχουν στην εκδήλωση.

γ) Υλικά: Παιχνίδια, μπάλες, μαξιλάρια κ.λπ. που χρησιμοποιούνται κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας.

δ) Κατάλληλο περιβάλλον: Κλειστά περιβάλλοντα, τα οποία είναι κατάλληλα για την εκτέλεση των κινήσεων του σώματος με άνετο και υγιή τρόπο, απομονωμένα από το θόρυβο του εξωτερικού κόσμου, είναι πιο κατάλληλα περιβάλλοντα για την εκτέλεση της δραματικής δραστηριότητας. Κατά τον σχεδιασμό μιας δραματικής δραστηριότητας, θα πρέπει να λαμβάνεται υπόψη το περιβάλλον στο οποίο θα πραγματοποιηθεί η δραστηριότητα.

ΒΗΜΑΤΑ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Υπάρχουν τρία στάδια στο δράμα που διαφέρουν μεταξύ τους ως προς τη μορφή και λαμβάνουν χώρα συνολικά σε κάθε έργο. Αυτά είναι τα εξής,

1. Προθέρμανση και ασκήσεις χαλάρωσης

Είναι τα πρώτα έργα που περιλαμβάνονται σε ένα εργαστήριο δράματος. Οι μελέτες αυτές περιλαμβάνουν ασκήσεις που αποσκοπούν στην ενσωμάτωση των ατόμων που αποτελούν την ομάδα μεταξύ τους. Οι συμμετέχοντες συναντιούνται και αλληλεπιδρούν μεταξύ τους. Γίνονται έτοιμοι και πρόθυμοι για τη ζωή που θα ζήσουν. Εμπιστοσύνη ξεκινώντας από τη γνωριμία-ασκήσεις που αποσκοπούν στην προθέρμανση, την προσαρμογή, τη χρήση των πέντε αισθήσεων, την ανάπτυξη της ικανότητας παρατήρησης και της αίσθησης του σώματος και του εγκεφάλου, σε αυτό το στάδιο, τη δοκιμή του χώρου- Πρόκειται για ασκήσεις όπως περπάτημα με συνοδεία μουσικής ή ρυθμού, Στις μελέτες προθέρμανσης, το άτομο εξετάζει τα γνωστικά, συναισθηματικά και κινητικά χαρακτηριστικά της πόλης και, ως αποτέλεσμα αυτής της εξέτασης, βλέπει το άτομο από αυτή την οπτική γωνία. Οι κανόνες για αυτή τη φάση προθέρμανσης είναι αυστηρά καθορισμένοι και πρέπει να εκτελούνται μόνο από τον αρχηγό. Η απόκτηση αυτοπεποίθησης, η προσαρμογή, η χρήση των πέντε αισθήσεων, η παρατήρηση και η ανάπτυξη, η αίσθηση του σώματος και του εγκεφάλου είναι γενικά δυνατές με ασκήσεις ολοκλήρωσης και συγκέντρωσης.

Συγχώνευση τρεξίματος

Σε αυτό το στάδιο, επιδιώκεται η ενσωμάτωση ολόκληρης της ομάδας μεταξύ τους. Η ενσωμάτωση είναι εξαιρετικά σημαντική όσον αφορά τη χαλάρωση της ομάδας εργασίας και την υγιή έναρξη και συνέχιση της μελέτης. Είναι ο καταλληλότερος τρόπος εργασίας για να ξεκινήσουν οι μελέτες ένταξης με την εκμάθηση ονομάτων και τη γνωριμία. τρέξιμο, άλματα, τράβηγμα και σπρώξιμο, περιπάτους με ζώα, περπάτημα σε διάφορους λόγους και χρόνους και διατήρηση του ρυθμού σύμφωνα με τον εμφανιζόμενο ρυθμό.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1:

Οι συμμετέχοντες περπατούν προς αντίθετες κατευθύνσεις σε δύο κύκλους, ο ένας μέσα στον άλλο, με τη συνοδεία μουσικής. Όταν ο δάσκαλος (αρχηγός) σταματήσει τη μουσική, οι συμμετέχοντες και στους δύο κύκλους σταματούν και απευθύνονται στους φίλους τους από την κατεύθυνση στην οποία βρίσκονται και λένε τα ονόματά τους ο ένας στον άλλο. Στη συνέχεια, λένε και οι δύο το όνομά τους και σφίγγουν το χέρι, και στη συνέχεια ρωτούν ο ένας τον άλλον «πώς είστε;» ρωτούν.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2:

Αλυσίδες Ονομάτων

Οι συμμετέχοντες κάθονται δίπλα-δίπλα ή σε κύκλο. Κάποιος λέει το όνομά σας. Αυτός που κάθεται στα αριστερά του λέει το όνομα αυτού που ξεκίνησε πρώτος και το δικό του όνομα. Λέει τα ονόματα των δύο πρώτων που κάθονται στα αριστερά του και το δικό του όνομα. Έτσι ο τελευταίος προσπαθεί να πει τα ονόματα όλων των παιδιών που ήρθαν πριν από αυτόν και το δικό του όνομα.

Μελέτες Συγκέντρωσης

Στο τέλος των μελετών ένταξης, οι συμμετέχοντες αναμένεται να είναι σε θέση να επικοινωνούν καλύτερα μεταξύ τους. Σκοπός των ασκήσεων συγκέντρωσης είναι να εστιάσουν την προσοχή της ομάδας σε ένα σημείο και να την κατευθύνουν στη δραματική δραστηριότητα.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ: Παιχνίδι τριγώνου

Όλη η ομάδα χωρίζεται σε τρία μέρη. Αυτός που βρίσκεται στην κορυφή του τριγώνου εκλέγεται ως αρχηγός της ομάδας. Τα υπόλοιπα μέλη του τριγώνου επαναλαμβάνουν, ακολουθώντας αυτό που έκανε ο πρώτος. Το σημαντικό εδώ είναι να μην κοιτάτε απευθείας τον αρχηγό της ομάδας κατά την παρατήρηση, αλλά να δίνετε προσοχή στο οπτικό πεδίο κοιτάζοντας ευθεία μπροστά. Είναι σημαντικό το κεφάλι να κοιτάζει πάντα προς την ίδια κατεύθυνση.

2. Παίζοντας (Κύρια Μελέτη)

Αποτελείται από το να παίζεις παιχνίδια ελεύθερα εντός των καθορισμένων κανόνων και να αναπτύσσεις αυτά τα παιχνίδια. Το παιχνίδι πραγματοποιείται με την ανταλλαγή με άλλα άτομα και τη μίμησή τους στη διαδικασία ανάπτυξης της προσωπικότητας. Τα αναφερόμενα παιχνίδια παίρνουν τη θέση τους στην εφαρμογή με βάση αυτή τη βασική άποψη. Οι διαστάσεις της δημιουργικότητας και της φαντασίας (φαντασία) μπαίνουν στο παιχνίδι με τα παιχνίδια. Σε αυτό το στάδιο, ο ηγέτης (δάσκαλος) πρέπει να δώσει προσοχή- Το ζητούμενο είναι να μην φτάσουμε στα άκρα στα παιχνίδια και να μην κουράσουμε τους συμμετέχοντες περισσότερο από όσο χρειάζεται.

Τα παιχνίδια επιλέγονται σύμφωνα με τα χαρακτηριστικά της ομάδας μελέτης. Για τη δημιουργία παιχνιδιών επιλέγονται μία ή περισσότερες από τις δραστηριότητες όπως παντομίμα, παιχνίδι ρόλων, αυτοσχεδιασμός, δημιουργία ιστορίας, δραματοποίηση και γίνεται εξάσκηση. Τα παιχνίδια αυτά μπορεί άλλοτε να είναι παιχνίδια που αναπτύσσουν το λεξιλόγιο, τις αισθήσεις ή την προσοχή και άλλοτε να είναι ανταγωνιστικά παιχνίδια που βασίζονται στη μίμηση.

a) Παντομίμα

Η παντομίμα είναι η έκφραση ιδεών χωρίς λόγια. Μπορεί να ολοκληρωθεί με τον παίκτη να λέει ή να παίζει κάτι με χειρονομίες χωρίς λόγια.

Η παντομίμα γίνεται απλά με τη χρήση χειρονομιών, κινήσεων και μερικές φορές με την προσθήκη ήχων, χωρίς τη χρήση λέξεων. Κατά την εφαρμογή των μελετών παντομίμας, θα πρέπει να επωφεληθούμε από τις παρατηρήσεις και τις εμπειρίες των ατόμων και να λάβουμε υπόψη αυτές τις εμπειρίες.

b) Παιχνίδι Ρόλων

Το παιχνίδι ρόλων είναι η φανταστική (φανταστική) ή ρητή αποδοχή των λειτουργιών ενός άλλου ή άλλων. Στην αρχική του μορφή, το παιχνίδι ρόλων, το οποίο χρησιμοποιήθηκε από τον Mead ως εργαλείο στη φιλοσοφική ανάλυση του ατόμου και της κοινωνίας, χρησιμοποιείται σήμερα στην ψυχοθεραπεία, τη δυναμική των ομάδων και την εκπαίδευση.

Δεν είναι πάντα δυνατό να βασιστεί η διδακτική δραστηριότητα άμεσα σε συγκεκριμένα γεγονότα και να εξεταστούν τα ίδια τα γεγονότα που σχετίζονται με το θέμα μάθησης. Μια από τις πιο ενεργητικές μεθόδους διδασκαλίας που μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε τέτοιες καταστάσεις είναι η μέθοδος του παιχνιδιού ρόλων. Μέθοδος παιχνιδιού ρόλων- Είναι μια μέθοδος διδασκαλίας που βασίζεται στη δραματοποίηση μιας ιδέας, μιας κατάστασης, ενός προβλήματος ή ενός γεγονότος από ολόκληρη την ομάδα ή από ορισμένα μέλη που επιλέγονται από την ομάδα μπροστά στην ομάδα. Η βάση της μεθόδου του παιχνιδιού ρόλων είναι η δραματοποίηση. Σε μια τέτοια

περίπτωση, μια ιδέα, μια κατάσταση, ένα πρόβλημα ή ένα γεγονός δραματοποιείται μπροστά στην ομάδα.

Όταν εξετάζονται οι μελέτες δραματοποίησης που συνιστώνται για άτομα σε διάφορες ομάδες, διαπιστώνεται ότι τα γεγονότα και οι καταστάσεις ζωντανεύουν στο δραματικό παιχνίδι. Στην ψηφοφορία ρόλων, τα χαρακτηριστικά και τα συναισθήματα των χαρακτήρων του παιχνιδιού εμψυχώνονται. Αυτοσχεδιασμός- Πρόκειται για ένα μείγμα και των δύο μεθόδων. Ο ευκολότερος τρόπος για να παίξει κανείς έναν ρόλο είναι να ξεκινήσει με την επαγγελματική παντομίμα, στην οποία παίζονται τα επαγγελματικά καθήκοντα διαφόρων ανθρώπων της κοινωνίας.

Με τη μέθοδο του παιχνιδιού ρόλων δεν παρέχεται μόνο η επίλυση των προβληματικών καταστάσεων που αποτελούν αντικείμενο μάθησης, αλλά και η κατανόηση όλων των κοινωνικών, πολιτισμικών και φυσικών συμπεριφορών των παικτών ρόλων και των προβλημάτων στις ανθρώπινες σχέσεις. Χάρη σε αυτή τη μέθοδο, για παράδειγμα, το παιδί που παίζει το ρόλο της μητέρας μπορεί να κατανοήσει τη συμπεριφορά της μητέρας του. Μπορεί να κατανοήσει τη συμπεριφορά ενός σοφέρ παίζοντας το ρόλο του σοφέρ. Στην εμψύχωση του θέματος, οι παίκτες πρέπει να ενεργοποιούνται με τις κινήσεις ολόκληρου του σώματός τους. Φέρνει επίσης κίνηση.

Ο ευκολότερος τρόπος για να ξεκινήσει το παιχνίδι ρόλων είναι να ξεκινήσει το παιχνίδι από τον αρχηγό (δάσκαλο). Ο διάλογος μπορεί στη συνέχεια να δημιουργηθεί με την κατανομή κάποιων ρόλων με τα παιδιά. Παραδείγματα για την έναρξη του παιχνιδιού ρόλων παρουσιάζονται παρακάτω:

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1:

Σε κάθε ένα από τα άτομα μπορούν να δοθούν χαρακτήρες όπως ένας θυμωμένος ταχυδρόμος, ένας κουρασμένος δάσκαλος, ένας θυμωμένος οδηγός λεωφορείου. Κατά τη διάρκεια των εφαρμογών, μπορεί να δημιουργηθεί ένα γεγονός συνδυάζοντας διάφορους χαρακτήρες.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2:

Τα άτομα καλούνται να αναπτύξουν ιδέες σχετικά με το τι συμβαίνει κάτω από τη θάλασσα. Για την εκδήλωση αυτή μπορεί να απαιτηθούν φωτογραφίες,

αφίσες. Αφού εντοπιστούν κάποια θαλάσσια ζώα, ζητείται από τα παιδιά να επιλέξουν εναλλάξ το θαλάσσιο ζώο που θέλουν και στη συνέχεια να αποφασίσουν μόνα τους πώς θα το απεικονίσουν. Στη συνέχεια, σχηματίζονται ομάδες των δύο και τριών ατόμων και τους ζητείται να παίξουν έναν ρόλο σε ένα παιχνίδι.

Αυτοσχεδιασμός

Ο αυτοσχεδιασμός, ο οποίος έχει ευρεία χρήση σε τομείς όπως οι επιχειρήσεις, η θεραπεία, η εκπαίδευση και η ατομική ανάπτυξη, μπορεί να οριστεί ως η απαλλαγή από τη μονοτονία και τη μονοτονία και η δημιουργικότητα μπροστά σε ξαφνικά γεγονότα. Η διαδικασία του αυτοσχεδιασμού μπορεί να παρατηρηθεί πολύ καλά στη συνύπαρξη δύο ανθρώπων που μόλις γνωρίστηκαν. Σε μια τέτοια κατάσταση, κανείς δεν ξέρει τι θα πει ο άλλος στη συνέχεια και πώς θα το πει. Ο τρόπος για να είστε ειλικρινείς και ειλικρινείς είναι να μην ενεργείτε τεχνηέντως. Είναι επίσης τυπικός αυτοσχεδιασμός για ένα παιδί να παίζει χρησιμοποιώντας όλες τις κινήσεις, τις ενέργειες και τη φαντασία του. Στο παιχνίδι της ζωής που περνούν τα παιδιά μέχρι να ενηλικιωθούν, δεν υπάρχουν προκαθορισμένοι ρόλοι, καθήκοντα, τόποι, γεγονότα, δηλαδή ένα σενάριο. Για το λόγο αυτό, υπάρχει ένας συνεχής αυτοσχεδιασμός στη ζωή.

Όταν συναντάται ένα απροσδόκητο γεγονός, χωρίς να σκέφτονται πολύ τι πρέπει να κάνουν ή πώς να το κάνουν, το γεγονός αρχίζει να συμβαίνει άμεσα και στο τέλος του γεγονότος γίνεται μια αξιολόγηση του πώς συνέβη. Εδώ οι άνθρωποι ζουν χωρίς να το αποκαλούν αυτοσχεδιασμό. Αυτός ο αυτοσχεδιασμός στην καθημερινή τους ζωή είναι η πολύ φυσική τους συμπεριφορά. Ο αυτοσχεδιασμός δεν έχει συγκεκριμένες φάσεις που διακρίνονται εύκολα η μία από την άλλη. Η διαδικασία του αυτοσχεδιασμού βιώνεται όχι με τη γραφή ή την ηχογράφηση, αλλά παίζοντας ό,τι έρχεται στο μυαλό εκείνη τη στιγμή.

Κατά τη διάρκεια αυτών των μελετών, η διαδικασία πραγματοποιείται με μοναδικό τρόπο, καθώς οι λεπτομέρειες δεν καθορίζονται εκ των προτέρων. Με άλλα λόγια, η κύρια πηγή των αυτοσχεδιασμών είναι η ίδια η ζωή του ατόμου. Για το λόγο αυτό, πρόκειται για ένα στάδιο όπου οι συμμετέχοντες μπορούν να εκφραστούν άνετα και να απολαύσουν ατομικά.

Όπως σε όλα τα άλλα στάδια, έτσι και στις σπουδές αυτοσχεδιασμού, ορισμένα στάδια σχεδιάζονται, λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά του συμμετέχοντα, και μερικές φορές προς έναν καθορισμένο στόχο. Τα κριτήρια για την επιλογή του θέματος ή της θεματικής ποικίλλουν ανάλογα με τις προηγούμενες εμπειρίες της ομάδας και τον σκοπό για τον οποίο η ομάδα συμμετείχε στην παρούσα μελέτη. Ωστόσο, ανεξάρτητα από τα κριτήρια που λαμβάνονται υπόψη, οι αυτοσχεδιασμοί αποτελούν τη βάση σχεδόν κάθε δημιουργικής δραματικής εργασίας.

Ο αυτοσχεδιασμός αποτελεί εργαλείο στην ανάπτυξη παιχνιδιών. Σκοπός του είναι η απόκτηση εμπειρίας για τον παίκτη. Ο αυτοσχεδιαστής μαθαίνει πώς να σχεδιάζει τη δουλειά του, να είναι δημιουργικός και να αναπτύσσει γεγονότα, να δημιουργεί καταστάσεις. Βοηθά να σκέφτεται ανεξάρτητα, να λαμβάνει αποφάσεις, να αναλαμβάνει ευθύνες, να συνεργάζεται, να δημιουργεί κοινωνική ευαισθησία και να αποκτά καλύτερη έκφραση σε λεκτικό και δράση. Δεν υπάρχει περίπτωση να αποτύχει κανείς στον αυτοσχεδιασμό. Αντιθέτως, ο αυτοσχεδιασμός δίνει στο άτομο την ευκαιρία να προσπαθήσει ξανά και ξανά. Ο αυτοσχεδιαστής μαθαίνει από τα λάθη του και προσπαθεί να βρει την αλήθεια παρατηρώντας τους άλλους παίκτες. Ο αυτοσχεδιασμός έχει επίσης τη λειτουργία να εκπαιδεύει τους ανθρώπους να σκέφτονται. Δίνει νέους τρόπους σκέψης δείχνοντας ότι οι κεκτημένες συνήθειες σκέψης δεν οδηγούν πάντα στην επιτυχία. Έτσι, το άτομο παράγει νέους προσανατολισμούς σε διαφορετικές καταστάσεις

Σε αυτό το στάδιο των δραματικών σπουδών μπορούν να χρησιμοποιηθούν διάφοροι τύποι αυτοσχεδιασμού. Οι κυριότεροι γνωστοί είναι οι αυτοσχεδιασμοί χαρακτήρων σχετικά με τα πρόσωπα και τη μοναδική τους ταυτότητα, οι αυτοσχεδιασμοί που αναπτύσσονται με τη χρήση αντικειμένων ή τη φαντασία τους, οι αυτοσχεδιασμοί που γίνονται με σκοπό τη δημιουργία ενός αντικειμένου, ενός αντικειμένου, μιας δομής, ενός οργανισμού, ενός εργαλείου με τη χρήση του δικού μας σώματος ή του σώματος των ατόμων της ομάδας, το τέλος ή το ολοκληρωμένο Αυτοσχεδιασμοί που σχετίζονται με την ολοκλήρωση του τέλους ενός ποιήματος, ιστορίας, παραμυθιού ή ταινίας με ένα μεσαίο μέρος ή ονειρεύοντας ολόκληρο το πορτραίτο, τον πίνακα ή τη φωτογραφία, τα οποία προβάλλονται εν μέρει, είναι αυτοσχεδιασμοί που προκύπτουν από την κατάσταση και προορίζονται για περιβάλλοντα όπου η διαπροσωπική αλληλεπίδραση μπορεί εύκολα να παρατηρηθεί, όπως η αναπαράσταση της αγοράς ή του σχολείου μιας πόλης.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 1:

Απλοί αυτοσχεδιασμοί από καταστάσεις

Οι συμμετέχοντες κάθονται σε καρέκλες σε σχήμα μισοφέγγαρου. Ο αρχηγός (δάσκαλος) λέει στους συμμετέχοντες: «Είστε μια ομάδα ανθρώπων που ζουν σε μια γειτονιά». Εφιστά την προσοχή των παιδιών στον αυτοσχεδιασμό. Ο αρχηγός λέει: «Υπάρχει ένα παγωτατζίδικο σε αυτή τη γειτονιά που πουλάει όλα τα είδη των νόστιμων παγωτών. Το χαρακτηριστικό του είναι ότι γνωρίζει με κάθε λεπτομέρεια την ιδιωτική ζωή και την καθημερινότητα των κατοίκων της γειτονιάς που έρχονται στο μαγαζί του». Παίζει επίσης το ρόλο του παγωτατζή. Στη συνέχεια ζητά από τους συμμετέχοντες να μιλήσουν στον παγωτατζή και να δώσουν στοιχεία στους άλλους συμμετέχοντες για το ποιοι είναι (δάσκαλος, μηχανικός, δικηγόρος, γιατρός, πωλητής κ.λπ.). Στη συνέχεια γίνεται μια συζήτηση σχετικά με τα επαγγέλματα.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 2:

Ο αρχηγός μπαίνει με τη στολή του Αϊ-Βασίλη και υπενθυμίζει ότι είναι Πρωτοχρονιά και λέει: «Είμαι ο Αϊ-Βασίλης. Τα παιδιά περιμένουν παιχνίδια από μένα στο σπίτι. Μπορείτε να με βοηθήσετε σε αυτό;» ρωτάει. Στη συνέχεια λέει στους συμμετέχοντες ότι θέλει να τους πάει μια βόλτα και ότι μπορούν να αποφασίσουν ποια δώρα θα αγοράσουν για τα παιδιά. Στη συνέχεια, ο αρχηγός και οι συμμετέχοντες σκέφτονται να βρουν ένα μέσο μεταφοράς. Όλοι ξεκινούν να ταξιδέψουν στη χώρα με ένα μεταφορικό μέσο της επιλογής τους. Αφού καθοριστούν τα παιχνίδια που θέλουν τα παιδιά της χώρας, τα παιδιά αποφασίζουν ποιο παιχνίδι θα είναι. Στη συνέχεια, ο αρχηγός παίρνει τα χέρια των παιδιών που είναι παιχνίδια και τα μοιράζει στα άλλα παιδιά της χώρας.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 3:

Αυτοσχεδιασμοί που δημιουργούνται με αντικείμενα

Οι συμμετέχοντες κάθονται στο πάτωμα σε κύκλο. Ο αρχηγός τοποθετεί ένα φωτεινό και φανταχτερό περιτύλιγμα δώρου στο κέντρο του κύκλου. Και δίνει χρόνο στους συμμετέχοντες να σκεφτούν τι μπορεί να υπάρχει μέσα. Στη συνέχεια χωρίζει τους συμμετέχοντες σε ομάδες και τους ζητά να πουν ο ένας στον άλλο από πού και πώς προήλθε αυτό το δώρο. Κάθε ομάδα δημιουργεί και αφηγείται μια ιστορία για το κουτί του δώρου.

ΠΑΡΑΔΕΙΓΜΑ 4:

Αυτοσχεδιασμοί με χρήση σώματος

Ο αρχηγός αναθέτει στους συμμετέχοντες στην ομάδα καθήκοντα τετραγώνου, ορθογωνίου, τριγώνου και πυραμίδας. Όλοι οι συμμετέχοντες προσπαθούν να μιμηθούν τον εαυτό τους με αυτόν τον τρόπο.

Σχηματισμοί

Οι θεατρικές σπουδές, οι οποίες ξεκίνησαν με ασκήσεις προθέρμανσης και χαλάρωσης, συνεχίστηκαν με παιχνίδια και εξελίχθηκαν με αυτοσχεδιασμό, έφτασαν τώρα στο τελικό στάδιο με στόχο την επίτευξη. Το στάδιο αυτό είναι

οι σχηματισμοί. Η διαδικασία που εννοείται ότι εξηγείται με τους σχηματισμούς είναι ότι η διαδικασία ξεκινά από ένα σημείο εκκίνησης που δεν έχει καθοριστεί ποτέ πριν. Σε αυτή τη διαδικασία, το πώς θα εξελιχθούν οι δραστηριότητες και πού θα φτάσουν δεν μπορεί να καθοριστεί εκ των προτέρων.

Αυτή η τελευταία μέθοδος εφαρμογής του δράματος είναι μια διαδικασία όπου η δημιουργικότητα των συμμετεχόντων μπορεί να παρατηρηθεί στο υψηλότερο επίπεδο. Και πάλι, σε αυτό το στάδιο, μπορεί να είναι δυνατή η εμπειρία διαφορετικών εμπειριών με τη χρήση πολλών βοηθητικών εργαλείων ή υλικών.

3. Μελέτες χαλάρωσης και αξιολόγησης

Η χαλάρωση περιλαμβάνει τόσο τη σωματική όσο και τη νοητική χαλάρωση. Χρησιμοποιείται στο τέλος των δραστηριοτήτων προκειμένου να κινηθούν εύκολα οι αρθρώσεις, να μαλακώσουν οι μύες και να ηρεμήσουν οι συμμετέχοντες. Στο περιβάλλον χρησιμοποιείται ήρεμη μουσική και λεκτικές οδηγίες για να διευκολυνθεί η χαλάρωση. Ο σκοπός εδώ είναι- να χαλαρώσουν οι συμμετέχοντες και να νιώσουν ότι η εκδήλωση έχει ολοκληρωθεί.

Έναρξη συζήτησης μετά από κάθε ένα ή περισσότερα από τα στάδια του δράματος, «τι βιώσατε;», «πώς αισθανθήκατε;», «πού είχατε δυσκολίες;». Η υποβολή τέτοιων ερωτήσεων και η απάντηση των συμμετεχόντων είναι σημαντικά στάδια της μελέτης του δράματος. Μετά από αυτή τη μελέτη, είναι σημαντικό να έχουμε πληροφορίες σχετικά με τη συμπεριφορά, τα συναισθήματα, τις σκέψεις και τις εμπειρίες των άλλων όσον αφορά τη συνειδητή εξέταση της δικής μας ζωής.

Ένας άλλος στόχος σε αυτό το στάδιο της μελέτης είναι να σωθούν οι συμμετέχοντες από το περιβάλλον τους και να επανέλθουν στην πραγματικότητα. Έτσι, το άτομο θα έχει την ευκαιρία να παρατηρήσει και να αναλύσει καλύτερα τη διαδικασία που ζει.

ΕΦΑΡΜΟΓΕΣ ΔΡΑΜΑΤΟΣ

Μια οργάνωση είναι απαραίτητη στο δράμα. Για το λόγο αυτό, υπάρχουν ορισμένες προϋποθέσεις που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη κατά την εκτέλεση δραματικών δραστηριοτήτων με παιδιά. Στη συνέχεια, όπως και σε όλα τα είδη εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων, τα βήματα εφαρμογής του δράματος θα πρέπει να πραγματοποιούνται με την εκπλήρωση αυτών των προϋποθέσεων προκειμένου να επιτευχθούν τα αναμενόμενα αποτελέσματα. Σε αυτή την ενότητα θα συμπεριληφθούν τα στοιχεία της διαδικασίας του δράματος στην εκπαίδευση, τα βήματα εφαρμογής του δράματος και οι πόροι που πρέπει να χρησιμοποιηθούν.

A. Στοιχεία της Δραματικής Διαδικασίας στην Εκπαίδευση

Η δραματική διαδικασία είναι ένα σύνολο που αποτελείται από διάφορα στοιχεία τα οποία αλληλοσυμπληρώνονται και καθορίζουν τις σχέσεις μεταξύ των στοιχείων αυτών. Τα στοιχεία της δραματικής διαδικασίας μπορούν να απαριθμηθούν ως εξής:

1. Χώρος Εργασίας (Περιβάλλον, εργαλεία κι εξοπλισμός)

Για να ασκηθούν οι δραματικές δραστηριότητες, πρέπει πρώτα απ' όλα να υπάρχει το κατάλληλο περιβάλλον. Η περίμετρος ή ο χώρος δεν χρειάζεται να είναι πολύ μεγάλος. Ωστόσο, είναι σημαντικό να παρέχεται επαρκής χώρος για τα άτομα με αναπηρία. Ιδιαίτερα κατά τη διάρκεια των ασκήσεων χαλάρωσης και συγκέντρωσης, θα πρέπει να υπάρχει ένας αρκετά μεγάλος χώρος ώστε οι συμμετέχοντες να μην αγγίζουν ο ένας τον άλλον. Επιπλέον, θα πρέπει να είναι ένα άνετο περιβάλλον όπου μπορείτε να εργαστείτε χωρίς παπούτσια, χωρίς θόρυβο, αξιόπιστο, με κατάλληλη θερμοκρασία και συνθήκες φωτισμού.

Το περιβάλλον στο οποίο εφαρμόζεται το δράμα θα πρέπει να παρουσιάζει κάθε λεπτομέρεια στο άτομο με αναπηρία. Για το λόγο αυτό, θα πρέπει να βρεθούν και να τοποθετηθούν εκ των προτέρων στο χώρο όπου εκτελείται το

δράμα πραγματικά ή αληθοφανή αντικείμενα, τα οποία θα επιτρέψουν στο άτομο με αναπηρία να το απεικονίσει στο μυαλό του.

Τα εργαλεία, τα υλικά ή τα υλικά που χρησιμοποιούνται στη διαδικασία του δράματος έχουν διαφορετικό χαρακτηριστικό σε σύγκριση με άλλα εκπαιδευτικά περιβάλλοντα. Αυτό το χαρακτηριστικό μπορεί να εξηγηθεί από το γεγονός ότι το εργαλείο, ο εξοπλισμός ή το υλικό χρησιμοποιείται για διαφορετικούς σκοπούς, το σχήμα του αλλάζει ή πολλά αντικείμενα αναλαμβάνουν διαφορετικές λειτουργίες μαζί. Ωστόσο, το σημαντικό είναι ότι το εργαλείο παρουσιάζεται στο χέρι του συμμετέχοντα και προς χρήση. Καθώς τα εργαλεία χρησιμοποιούνται για την παρακίνηση στις δραματικές μελέτες, θα πρέπει να απευθύνονται στις αισθήσεις των συμμετεχόντων με αναπηρία και να είναι δομημένα ώστε να εξασφαλίζεται η συνέχεια.

Τα πιο συχνά χρησιμοποιούμενα όργανα στο δράμα είναι μαγνητόφωνα, κασέτες ήχου ή άλλα όργανα που μεταδίδουν μουσική. Εκτός από την κασέτα, τα οπτικά μέσα όπως εικόνες, φωτογραφίες, αφίσες, γραφή, πίνακες προβολής, χαρτόνια, χαρτί ζωγραφικής, μαριονέτες, χρωματιστές μπογιές, παιχνίδια, στολίδια, κουτιά, βάζα, παλιά ρούχα, κατεστραμμένα πραγματικά αγαθά όπως παπούτσια, οικιακά είδη, βιβλία, περιοδικά, εφημερίδες, αφίσες, φυλλάδια, έντυπο υλικό όπως ειδήσεις, άρθρα, ανακοινώσεις, φωτογραφίες κομμένες από εφημερίδες και περιοδικά, συσκευές όπως διαφάνειες ή προβολείς, προτζέκτορες είναι σημαντικά εργαλεία. Επιπλέον, δεδομένου ότι ο πρωταρχικός σκοπός του δράματος είναι ο συμμετέχων, οι αισθήσεις της αφής, της όσφρησης και της γεύσης μπορούν επίσης να χρησιμοποιηθούν ως διεγερτικά εργαλεία στις μελέτες.

2. Playgroup (Συμμετέχοντες)

Το δράμα είναι μια εργασία που γίνεται με μια ομάδα, και η ομάδα δράματος αποτελείται από άτομα. Κάθε άτομο έχει διαφορετικές εμπειρίες και χαρακτηριστικά. Ως εκ τούτου, ένα από τα σημεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη στο πρόγραμμα δράματος είναι οι συμμετέχοντες. Η ηλικία, το αναπτυξιακό επίπεδο, το φύλο, τα ενδιαφέροντα και οι ανάγκες των συμμετεχόντων στην ομάδα, καθώς και η αναπηρία τους επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο σκηνοθετείται το δράμα και τον χρόνο της μελέτης.

Είναι δύσκολο να προσδιοριστεί επακριβώς ποια δραστηριότητα είναι κατάλληλη για ποια ηλικία και τύπο αναπηρίας και απαιτείται να ληφθούν υπόψη τα αναπτυξιακά επίπεδα των παιδιών και τα χαρακτηριστικά του τύπου αναπηρίας ως κριτήρια. Ενώ τα άτομα με αναπηρία είναι τόσο ηθοποιοί όσο και θεατές, θα πρέπει να βρίσκονται σε ένα περιβάλλον όπου μπορούν να θυμηθούν και να αναστοχαστούν τις προηγούμενες εμπειρίες τους σχετικά με το θέμα. Σε αυτό το περιβάλλον, είναι σε θέση να ασκούν κριτική, να έχουν επίγνωση των ατομικών τους διαφορών σε κοινωνικές, συναισθηματικές και γνωστικές πτυχές, να ερμηνεύουν αισθητηριακές καταστάσεις, να χρησιμοποιούν τις επιμέρους τεχνικές του δράματος και να εξερευνούν αισθητηριακές και συναρπαστικές καταστάσεις. Επιπλέον, τα άτομα με αναπηρία θα πρέπει να είναι σε θέση να αντιδρούν σε αντικείμενα, περιβάλλοντα και έννοιες σε σχέση με τη δημιουργική τους φαντασία, να μετατρέπουν αφηρημένες έννοιες σε εκφραστικές, να εκφράζουν τις σκέψεις και τα συναισθήματά τους με κίνηση, να χρησιμοποιούν τη γλώσσα σε ατομική παρατήρηση και κοινωνικές αλληλεπιδράσεις και να χρησιμοποιούν τη φωνή τους για να τονίζουν τον εαυτό τους και διαφορετικούς χαρακτήρες. Εκτός από όλα αυτά, είναι επίσης απαραίτητο να δείχνουν ότι είναι υπεύθυνα, να επιδεικνύουν κοινωνική πειθαρχία, να έχουν αυτογνωσία, να ανακαλύπτουν τον εαυτό τους, να ανακαλύπτουν τις ομοιότητες και τις διαφορές τους, να αλληλεπιδρούν με άτομα σε ομαδικό περιβάλλον, να επιλύουν προβλήματα, να αυτοσχεδιάζουν, να αναλαμβάνουν ρόλους, να παίζουν και να γράφουν. Πρέπει να ληφθεί υπόψη. Όπως φαίνεται, στη δραματική δραστηριότητα, το επίπεδο προθυμίας και ανάπτυξης είναι σημαντικό για τους συμμετέχοντες ώστε να εστιάζουν την προσοχή τους σε οποιαδήποτε δραστηριότητα, να δείχνουν ενδιαφέρον και να κάνουν τις απαραίτητες κινήσεις και όχι η χρονολογική ηλικία.

Δεδομένου ότι υπάρχει μια διαδικασία ζωής, παραγωγής και κοινής συμμετοχής στη θεατρική ομάδα, η αρχή του εθελοντισμού θα πρέπει επίσης να ληφθεί υπόψη για να απολαμβάνουμε όλη τη συμμετοχή. Προκειμένου να δημιουργηθεί μια καλή συνεργασία και μια καλή ατμόσφαιρα στην ομάδα, ο χρόνος δεν πρέπει να τρέχει και να βιάζεται. Για το σκοπό αυτό, ο χρόνος που διατίθεται για το δράμα, πόσος περίπου χρόνος χρειάζεται, θα πρέπει να καθορίζεται μέσω δοκιμών. Στην ομάδα στην οποία το δράμα παρουσιάζεται για πρώτη φορά, οι σπουδές θα πρέπει να ξεκινούν από τις απλές και να

προχωρούν προς τις σύνθετες σπουδές. Προκειμένου να επιτευχθούν υγιή αποτελέσματα, ο αριθμός της ομάδας θα πρέπει να καθοριστεί εκ των προτέρων. Ο αριθμός των συμμετεχόντων στην ομάδα θα πρέπει να αποφασίζεται λαμβάνοντας υπόψη τα χαρακτηριστικά των ατόμων με αναπηρία στην ομάδα, καθώς και την ηλικία και το επίπεδο ανάπτυξής τους. Αν και ο αριθμός ποικίλλει ανάλογα με τα χαρακτηριστικά αυτά, πρέπει να σημειωθεί ότι οι ομάδες των 10-12 ατόμων είναι ιδανικές.

3. Το ίδιο το Έργο (Πρακτική)

Κάθε δραματική δραστηριότητα έχει συγκεκριμένη δομή και επίπεδο. Συμπεριλαμβανομένου του τύπου του αυτοσχεδιασμού, η δραστηριότητα που καθορίζεται στο δράμα έχει ένα σημείο εκκίνησης, έναν τόπο όπου λαμβάνει χώρα και τους ρόλους που πρέπει να παιχτούν. Αρχικά, είναι απαραίτητο να γίνει ένα σχέδιο που να δείχνει αυτές τις διαδρομές. Ορισμένα σημεία θα πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο σχέδιο που έχει εκπονηθεί. Τα σημεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη είναι τα εξής:

Επιλογή θέματος:

Τι αναμένεται να μάθουν οι συμμετέχοντες;

Για παράδειγμα: Συνεργασία, χρήματα.

Διαμόρφωση περιβάλλοντος χώρου:

Σε ποιο περιβάλλον μπορεί να λάβει χώρα καλύτερα η μάθηση;

Για παράδειγμα: Μουσείο, σούπερ μάρκετ.

Επιλογή ρόλων:

Ποιοι θα είναι οι συμμετέχοντες; Τα παιδιά μπορούν να επιλέξουν διαφορετικούς ρόλους καθώς αποκτούν εμπειρία.

Για παράδειγμα: Επιβάτης, πελάτης.

Επιλογή ρόλων από τον εκπαιδευτικό:

Ποιος θα είμαι εγώ; Θα μείνω ως δάσκαλος και θα διευθύνω το δράμα από έξω ή θα λάβω μέρος στο δράμα;

Καθορισμός του πλαισίου:

Καθορίζει από ποια οπτική γωνία θα αντιμετωπιστούν οι ρόλοι σε αυτό το δράμα και αυξάνει τη συγκέντρωση.

Για παράδειγμα; Ράφτες που έχασαν το ψαλίδι τους.

Επιλογή του σημείου εστίασης:

Ποιο είναι το πρόβλημα που πρέπει να επιλυθεί σχετικά με το δράμα?

Επιλογή δράσης:

Τι θα κάνουν οι συμμετέχοντες?

Για παράδειγμα; Θα τοποθετήσουν τα εμπορεύματα στα ράφια.

Προσδιορισμός του τεχνάσματος:

Στην αρχή, καθορίζεται τι θα χρησιμοποιηθεί για να προσελκύσει την προσοχή του παιδιού στο θέμα. Ο δάσκαλος μπορεί να κάνει αυτή τη δουλειά, καθώς και οποιοδήποτε γράμμα, οποιοδήποτε κομμάτι ύφασμα, οποιαδήποτε εικόνα.

Για παράδειγμα: Ο δάσκαλος έρχεται στην τάξη με στολή Άγιου Βασίλη.

Μετά από κάθε δραματική δραστηριότητα, μιλήστε για τη δραστηριότητα. Επιπλέον, θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε να μην καταφεύγετε στην επιβράβευση και την τιμωρία σε όλες τις δραματικές δραστηριότητες και να δίνετε λεκτικές επιβραβεύσεις ως διαλείπουσα ενίσχυση. Θα πρέπει να

λαμβάνεται υπόψη ότι τα δραματικά έργα δεν αποτελούν ποτέ εκπαίδευση ενός ηθοποιού, επομένως τα έργα δεν θα πρέπει να προετοιμάζονται ως αναπαράσταση που παίζεται στο κοινό. Τα σημεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πρόγραμμα δραματοποίησης θα οδηγήσουν σε μια επιτυχή εφαρμογή, ενώ παράλληλα θα πραγματοποιηθούν οι στόχοι του δράματος.

4. Drama Leader (Εκπαιδευτικός)

Το αναμενόμενο όφελος από τις δραματικές δραστηριότητες εξαρτάται από την προσέγγιση και τη συμπεριφορά του εκπαιδευτικού. Ο δάσκαλος, ο διαχειριστής ή ο πιο συχνά χρησιμοποιούμενος ηγέτης δράματος, είναι το πρόσωπο που καθοδηγεί τους συμμετέχοντες στις δραματικές σπουδές. Ο αρχηγός δράματος είναι ένα από τα θεμέλια και τα σημαντικά στοιχεία της διαδικασίας του δράματος. Επειδή τα άτομα της ομάδας να παίζουν και να κατανοήσουν μια ζωή ή ένα γεγονός συμπεριλαμβάνοντας τις δικές τους εμπειρίες καθορίζονται από τους στόχους και τις μεθόδους του ηγέτη. Ο ηγέτης του δράματος είναι το άτομο που δίνει, παρουσιάζει, αξιολογεί και εφαρμόζει εκ νέου την πρώτη εντολή στη διαδικασία του δράματος. Το χαρακτηριστικό γνώρισμα του ηγέτη, ο οποίος είναι το πρόσωπο που σχεδιάζει, εφαρμόζει και αξιολογεί τις δραματικές σπουδές, είναι ότι έχει προσωπικότητα εμψυχωτή. Το πρόσωπο αυτό, το οποίο θα προστατεύσει και θα αναπτύξει την ικανότητα του ατόμου με αναπηρία να παίζει, πρέπει να είναι άτομο με παιδαγωγική κατάρτιση, να έχει παιδεία για τα άτομα με αναπηρία και επίσης να προετοιμάζει τις δραστηριότητες προθέρμανσης, το

παιχνίδι, τον αυτοσχεδιασμό και τους σχηματισμούς για την παράσταση, τη διαβούλευση, τη συνάντηση και την απόκτηση πληροφοριών, την εκτέλεση των ασκήσεων της ομάδας παιχνιδιού και των πιο σημαντικών. Τελικά θα πρέπει να έχει μάθει να αναπτύσσει την εν λόγω εργασία με την ομάδα. Προκειμένου να τα πραγματοποιήσει όλα αυτά, ο αρχηγός πρέπει να διαθέτει εξειδικευμένο εκπαιδευτικό εξοπλισμό.

Ωστόσο, δεδομένου ότι η δράση και η κίνηση είναι σημαντικές στην ανάπτυξη και το δράμα, ο ηγέτης αναμένεται να έχει μια υγιή και συνεπή προσωπικότητα, αφού δεν υπάρχει σωστό ή λάθος στις δραστηριότητες. Όπως γίνεται αντιληπτό, η επαγγελματική κατάρτιση του ηγέτη δράματος στις δραματικές δραστηριότητες που πρέπει να διεξάγονται για όλες τις ηλικίες-πρέπει να καλύπτει τομείς όπως η εκπαίδευση, η ψυχολογία, η αναπτυξιακή ψυχολογία, το θέατρο, η μουσική, οι πλαστικές τέχνες, το παιχνίδι και η θεατρική παιδαγωγική. Ο δραματικός ηγέτης θα πρέπει να εκπαιδεύεται σε μια διεπιστημονική σχέση, να έχει μια προσωπικότητα που να έχει δημιουργικές ιδιότητες και να είναι ανοιχτή στις αλλαγές.

Ως δάσκαλος, ο ηγέτης του δράματος πρέπει να επιδεικνύει συμπεριφορές δασκάλου και να έχει και άλλα συγκεκριμένα χαρακτηριστικά προσωπικότητας. Κατά συνέπεια, ο δάσκαλος δράματος πρέπει να είναι ανοιχτός στην επικοινωνία, πρόθυμος και έτοιμος. Ο ηγέτης είναι ένα άτομο που μπορεί να βρίσκει άμεσα λύσεις σε καταστάσεις, αποφασίζει άμεσα όταν είναι απαραίτητο, γνωρίζει σε ποιες πηγές πληροφοριών πρέπει να απευθυνθεί όταν δεν επαρκούν, γνωρίζει τον εαυτό του και τους άλλους και είναι ενεργός στην πράξη. Ταυτόχρονα, ο ηγέτης πρέπει να είναι καλός φίλος, καλός έμπιστος, καλός φίλος. Θα πρέπει να είναι υπομονετικός, συνεπής, ανεκτικός, χαμογελαστός, με κατανόηση, να κερδίζει την εμπιστοσύνη της ομάδας και να έχει το χέρι του δράματος.

Οι ιδιότητες που πρέπει να έχει ένας ηγέτης για να έχει ηθική του δράματος (ηθική) μπορούν να απαριθμηθούν ως εξής:

Ο δάσκαλος/εκπαιδευτής/ηγέτης πρέπει να έχει τις δικές του αξίες,

☆☆ Ότι συμβαίνει στο εργαστήριο πρέπει να παραμείνει εκεί,
☆☆ Ο ηγέτης πρέπει να είναι δημοκρατικός, να σέβεται τους ανθρώπους και να εκτιμά τους ανθρώπους,

☆☆ Πρέπει να είναι υπεύθυνος για συνεχή έρευνα και αυτοανάπτυξη,

☆☆ Πρέπει να είναι καλός ακροατής.

☆☆ Να σέβεται το δικαίωμα της ομάδας να σταματά, να αλλάζει και να ανακατευθύνει,

☆☆ Πρέπει να είναι συμπαθητική και φυσική,

☆☆ Προσπαθήστε να καθιερώσετε ένα ήθος σε όσους συμμετέχουν στο δράμα,

☆☆ Πρέπει να προσπαθεί να αναπτύξει και να ενώσει την ομάδα με θετικό τρόπο,

☆☆ Ο ηγέτης θα πρέπει να γνωρίζει ότι και ο ίδιος αναπτύσσεται και μαθαίνει,

☆☆ Θα πρέπει να γνωρίζει τα όρια του δράματος,

☆☆ Πρέπει να είναι συνεργάσιμος, να ενεργεί με ειλικρίνεια,

☆☆ Θα πρέπει να επιτρέπει σε όσους συμμετέχουν στο δράμα να διαμορφώνουν τις δικές τους ερμηνείες, κρίσεις, αξίες και προοπτικές.

Ο αρχηγός του δράματος θα πρέπει να είναι καλός παρατηρητής κατά τη διάρκεια των δραστηριοτήτων όσον αφορά την επίδειξη συμπεριφορών του δασκάλου. Θα πρέπει να αναλύει τα όσα συμβαίνουν στην τάξη με επιστημονική προσέγγιση και να εξηγεί τα σημεία που έπιασε οπτικά στα παιδιά με δυνατές προβλέψεις. Ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να προτιμά να παρατηρεί όχι εκτός των δραστηριοτήτων, αλλά συμμετέχοντας ο ίδιος στις δραστηριότητες. Θα πρέπει να δημιουργεί θετική ατμόσφαιρα στην τάξη. Πρέπει να αναγνωρίζει ότι τα συναισθήματα και τα συναισθήματα κάθε παιδιού είναι σημαντικά. Θα πρέπει να δημιουργεί ένα ψυχολογικά ελεύθερο περιβάλλον. Πρέπει να αποδέχεται τις ιδέες και τη συμπεριφορά των παιδιών.

Πρέπει να επιτρέπει στα παιδιά να έχουν περισσότερη ζωή. Πρέπει να οργανώνει το περιβάλλον διαβίωσης ως ενεργό περιβάλλον μάθησης και να λαμβάνει υπόψη τα ενδιαφέροντα, τις επιθυμίες και τις ικανότητες του παιδιού σε αυτή τη διαδικασία. Θα πρέπει να βασίζεται στην ανάπτυξη του ίδιου του παιδιού. Θα πρέπει να παρέχει μαθησιακή εκπαίδευση στο παιδί δείχνοντας τους τρόπους μάθησης.

Όλα αυτά σχετίζονται με τον επαγγελματικό εξοπλισμό του εκπαιδευτικού. Οι επαγγελματικές του γνώσεις επηρεάζουν τον τρόπο με τον οποίο θα σχεδιάσει, θα εκτελέσει και θα αξιολογήσει το έργο του. Το να έχει την ικανότητα, την προθυμία και την ευελιξία να εγκαταλείψει το προηγούμενο σχέδιο όταν προκύψει μια επωφελής κατάσταση στην εφαρμογή των επαγγελματικών του γνώσεων έχει μεγάλη σημασία για την επιτυχία της εκδήλωσης. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι η ακρόαση είναι μια αμοιβαία διαδικασία. Η ικανότητα ακρόασης και η ικανότητα υποβολής εξειδικευμένων διεγερτικών ερωτήσεων είναι απαραίτητες για την επίτευξη των στόχων. Ωστόσο, μια εκπαιδευτικός που σχεδιάζει να χρησιμοποιήσει το δράμα στην εκπαίδευση εκτός από τις επαγγελματικές γνώσεις της στη διδασκαλία θα πρέπει πρώτα να πιστεύει στην αξία του δράματος και να αναρωτηθεί: «Πιστεύω στη σημασία του δράματος στην εκπαίδευση;» Θα πρέπει να θέσει το ερώτημα. Παρόλο που δεν μπορεί να προβλέψει με σαφήνεια τι θα κάνει κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας, ώστε να μπορεί να οργανώσει τη δραστηριότητα και να την κρατήσει υπό έλεγχο αφού αποφασίσει να εφαρμόσει το δράμα, πρέπει να απαντήσει στα ακόλουθα ερωτήματα για την οργάνωση:

Πώς θα χωριστούν οι ομάδες;

Πώς θα μπειτε στο δράμα;

Απαιτούνται υλικά και κοστούμια για το δράμα;

Εάν θα απαιτηθούν ασκήσεις αναστοχασμού (π.χ. απεικόνιση του πώς αισθάνονται), μπορούν να είναι άμεσα διαθέσιμα τα κατάλληλα υλικά καταγραφής (όπως στυλό, χρώματα, χαρτί);

Πώς θα χρησιμοποιηθεί ο χώρος της τάξης;

Ποιοι άλλοι πόροι απαιτούνται; Πώς θα χωριστούν οι ομάδες?

Πριν αρχίσει να εργάζεται με την ομάδα, ο ηγέτης θα πρέπει να έχει σχεδιάσει τους στόχους, το περιεχόμενο, τις μεθόδους και την αξιολόγηση σύμφωνα με αυτές τις ερωτήσεις, να έχει παράσχει τα υλικά που θα χρησιμοποιηθούν και να έχει διαμορφώσει το περιβάλλον εργασίας κατάλληλο για εργασία. Κατά την εφαρμογή δραστηριοτήτων επικοινωνίας, αρμονίας, παρατήρησης και αλληλεπίδρασης που θα επιτρέψουν στους συμμετέχοντες να συναντηθούν και να αναμειχθούν στην πορεία προς τη δυναμική της ομάδας, είναι απαραίτητο να μην αγνοηθούν οι διαστάσεις της απόλαυσης και της ψυχαγωγίας.

Οι στόχοι του ηγέτη στο δράμα μπορούν να απαριθμηθούν ως εξής:

- ✓ Θα πρέπει να επιτρέπει στην ομάδα να συμμετέχει στη διαδικασία αλληλεπίδρασης.
- ✓ Θα πρέπει να παρέχει την ευκαιρία στον συμμετέχοντα να φτάσει στη συνείδηση της ομάδας στο δράμα, να ανταποκριθεί και να αναπτύξει τις αξίες και τις ιδέες του, να υιοθετήσει και να παίξει έναν ρόλο, να εξετάσει τον ρόλο και διάφορες καταστάσεις με λόγια και πράξεις.
- ✓ Θα πρέπει να ενθαρρύνει τον συμμετέχοντα να επιλέξει τα δικά του συναισθήματα και σκέψεις στο μέλλον, να τα διαμορφώσει και να τα παρουσιάσει με το δράμα και να αυξήσει την εμπειρία της ζωής του.
- ✓ Ο ηγέτης θα πρέπει να διευρύνει τους τομείς προφορικής και γραπτής χρήσης της γλώσσας των συμμετεχόντων και να δείχνει ενδιαφέρον για την αποτελεσματική χρήση και ανάπτυξη της γλώσσας.
- ✓ Ο ηγέτης θα πρέπει να είναι αποτελεσματικός και βοηθητικός στην ανάπτυξη της ικανοποίησης και της κριτικής των συμμετεχόντων στην εργασία και στον προσδιορισμό της αξίας του εαυτού τους και των άλλων.

Κατά την υλοποίηση αυτών των στόχων, ο ηγέτης θα πρέπει να δώσει προσοχή σε ορισμένα σημαντικά σημεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης. Αυτά μπορούν να απαριθμηθούν ως εξής:

- ✓ Στο δραματικό περιβάλλον που δημιουργείται σύμφωνα με την αναπηρία των συμμετεχόντων με αναπηρία, οι μαθητές θα πρέπει να είναι ανεξάρτητοι στην κατασκευή και τη χρήση διαφόρων εργαλείων και εξοπλισμού, αλλά θα πρέπει να προσπαθούν να εξαλείψουν τις ελλείψεις συμμετέχοντας σε αυτά. Θα πρέπει να διατηρεί τα εργαλεία και τα υλικά που πρέπει να χρησιμοποιηθούν σε ορισμένες δραστηριότητες σε ένα μέρος που μπορούν να προσεγγίσουν οι συμμετέχοντες με αναπηρία.
- ✓ Θα πρέπει να είναι κριτικό, αλλά όχι περιοριστικό. Δεν θα πρέπει να κάνει αυτό που οι συμμετέχοντες με αναπηρία μπορούν να κάνουν για αυτούς, αλλά θα πρέπει να επιτρέπει στους μαθητές να βιώσουν το αίσθημα της επιτυχίας. Θα πρέπει να προετοιμάζει το έδαφος ώστε οι συμμετέχοντες με αναπηρία να χρησιμοποιούν όλες τις ικανότητές τους και να τους καθοδηγεί να αποκαλύπτουν τα ηγετικά τους συναισθήματα.
- ✓ Εάν οι συμμετέχοντες με αναπηρία φοβούνται να κάνουν λάθη, θα πρέπει να εργαστεί προς την κατεύθυνση να κάνει το παιδί να αποδεχτεί το λάθος του και τον εαυτό του.
- ✓ Ο δάσκαλος δεν πρέπει να ανησυχεί στο ελάχιστο για την ακαταστασία και τον θόρυβο που προκύπτουν κατά τη διάρκεια των δραματικών παιχνιδιών καθώς αυξάνεται η εμπειρία. Ο θόρυβος είναι ένα ουσιαστικό στοιχείο που περιλαμβάνει τη μάθηση, το μοίρασμα, τη δημιουργικότητα, την ανάπτυξη και τον ενθουσιασμό. Εφόσον πρόκειται για επίλυση προβλημάτων, δεν υπάρχει λόγος ανησυχίας.
- ✓ Ο δάσκαλος πρέπει να φροντίζει να επικοινωνεί με τους συμμετέχοντες με αναπηρία, να χρησιμοποιεί λέξεις που μπορούν να καταλάβουν και να

μοιράζεται τις εμπειρίες τους, τόσο στην αρχή της δραστηριότητας, όσο και κατά τη διάρκεια και στο τέλος της δραστηριότητας.

Η συμμετοχή στην εκδήλωση πρέπει να είναι προαιρετική, το άτομο με ειδικές ανάγκες δεν πρέπει ποτέ να εξαναγκάζεται. Ωστόσο, η συμμετοχή θα πρέπει να γίνεται με προσκλητικό και ενθαρρυντικό τρόπο με τη χρήση λέξεων και συμπεριφορών. Κατά την πρόσκληση στην εκδήλωση, θα πρέπει να λαμβάνεται μέριμνα ώστε η εκδήλωση να ονομάζεται δράμα και όχι παιχνίδι. Μια τέτοια εξήγηση θα κάνει το άτομο με αναπηρία να αντιληφθεί τη δραστηριότητα ως ένα μοναδικό έργο.

Ο δάσκαλος/εκπαιδευτής θα πρέπει να θυμάται ότι μπορεί να προτείνει το θέμα της εργασίας, να πει τι να εμψυχώσει, αλλά όχι να περιγράψει πώς να το κάνει.

Ο δάσκαλος πρέπει να γνωρίζει τα σημεία στα οποία θα παρέμβει στο δράμα. Οι καταστάσεις αυτές μπορούν να απαριθμηθούν ως εξής: Οι περιπτώσεις αυτές είναι οι εξής:

Ειδοποίηση για την έναρξη της δραστηριότητάς σας,

Έναρξη του δράματος

Παρουσίαση της σκηνής, κατανομή των ρόλων, τοποθέτηση του κατάλληλου υλικού,

Δίνοντας συνοπτικές και ενθαρρυντικές προφορικές οδηγίες όταν οι συμμετέχοντες αισθάνονται ότι είναι διασκορπισμένοι και παθητικοί,

Διακοπή της παιγνιώδους διαδικασίας της δραστηριότητας κατά τη διάρκεια της δραστηριότητας και υποβολή ερωτήσεων στην ομάδα ή σε ορισμένους συμμετέχοντες,

Τερματισμός της δραστηριότητας,

Υποβολή ερωτήσεων και έναρξη της συζήτησης μετά το πέρας της εκδήλωσης,

- ✓ Σύνοψη (εάν υπάρχουν) των διδαγμάτων και των κρίσεων που πρέπει να εξαχθούν από τις δραματικές δραστηριότητες,
- ✓ Καθοδήγηση των συμμετεχόντων στις εργασίες που πρέπει να γίνουν μετά το συμβάν,
- ✓ Είναι η υποβολή ερωτήσεων στους συμμετέχοντες σχετικά με τη ζωγραφική και παρόμοια έργα που έχουν κάνει. Notifying the start of your activity,
- ✓ Ο δάσκαλος πρέπει να δίνει προσοχή στον τόνο της φωνής και να κάνει σύντομες και σαφείς εξηγήσεις κατά την παροχή οδηγιών σε όλα αυτά τα στάδια παρέμβασης. Ο δάσκαλος θα πρέπει να είναι σε θέση να χρησιμοποιεί ολόκληρο το σώμα του και την κατάλληλη έκφραση του προσώπου του για να ενισχύσει τη λεκτική έκφραση.
- ✓ Θα πρέπει να ληφθεί μέριμνα για τη δημιουργία μιας μετάβασης και συνέχειας μεταξύ των δραστηριοτήτων και των συνεδριών.
- ✓ Ο εκπαιδευτικός θα πρέπει να ενθαρρύνει τους συμμετέχοντες στα στάδια της συζήτησης και της αξιολόγησης, που είναι μία από τις καταστάσεις στις οποίες παρεμβαίνει στο δράμα. Λαμβάνοντας υπόψη ότι στη συζήτηση θα πρέπει να υπάρχουν ερωτήσεις ανοικτού τύπου και ότι δεν θα υπάρχει μία μόνο σωστή απάντηση στις ερωτήσεις, δεν θα πρέπει να ξεχνάμε ότι η κριτική θα πρέπει να γίνεται στο ρόλο και όχι στο πρόσωπο.
- ✓ Τέλος, ο δάσκαλος δεν θα πρέπει να περιμένει από τους συμμετέχοντες να είναι καλοί ηθοποιοί, λαμβάνοντας υπόψη ότι ο κύριος σκοπός των δραματικών δραστηριοτήτων είναι οι συμμετέχοντες να κατανοήσουν τους άλλους ανθρώπους και να μπουν στη θέση τους.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗΣ ΓΙΑ ΤΑ ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ

ΑΤΟΜΑ ΜΕ ΑΝΑΠΗΡΙΑ ΚΑΙ ΜΟΥΣΙΚΗ

Τέχνη: Είναι ο τρόπος της νοημοσύνης που κατανοεί τη ζωή, κάνοντάς την πιο ευχάριστη, ουσιαστική και βιώσιμη. Η καλλιτεχνική παιδεία είναι βασικά μια αισθητική εκπαίδευση ταυτότητας και προσωπικότητας.

Η ανθρωπότητα δεν καθυστέρησε να συνειδητοποιήσει ότι οι ρυθμοί και οι ήχοι, οι οποίοι χρησιμοποιούνταν μόνο ως εργαλεία επικοινωνίας στις πρώτες εποχές, μπορούσαν επίσης να χρησιμοποιηθούν για τη θεραπεία πολλών ψυχικών ασθενειών.

Σήμερα, αυτή η εξαιρετική δύναμη της μουσικής, σε συνδυασμό με τις δυνατότητες της σύγχρονης ιατρικής, έχει γίνει υποστηρικτικό και συμπληρωματικό στοιχείο στη θεραπεία πολλών σωματικών και ψυχικών διαταραχών και έχει πάρει το όνομα μουσικοθεραπεία. Με την πάροδο των ετών, οι μελέτες και τα αποτελέσματά μας στον τομέα αυτό υποστηρίζουν

πολλές δηλώσεις σχετικά με την επιτυχία της μουσικοθεραπείας. Από την άλλη πλευρά, είναι αναμφισβήτητο ότι η μουσική συμβάλλει στην αντίληψη, την κατανόηση και τη μάθηση, διεγείροντας διάφορες νευρικές οδούς και αυξάνοντας την ικανότητα ακρόασης σε καλύτερη ποιότητα.

Το αυτί, το οποίο έχει την ικανότητα να αντιλαμβάνεται ερεθίσματα που προέρχονται από όλες τις κατευθύνσεις ταυτόχρονα, αναγνωρίζεται από τον εγκέφαλο ως το πιο αξιόπιστο αισθητήριο όργανο. Για το λόγο αυτό, οι πληροφορίες που λαμβάνονται μέσω της ακοής μαθαίνονται πολύ πιο εύκολα και γρήγορα.

Με βάση αυτούς και αμέτρητους άλλους λόγους, μπορούμε να πούμε ότι μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τη μουσική ως ένα αποτελεσματικό εργαλείο τόσο στη θεραπεία, στη μάθηση, στην επικοινωνία με τους ανθρώπους, στην ανάπαυση της ψυχής και του σώματός μας όσο και στη χαλάρωση. Πώς ταιριάζει με τις ανάγκες όλων, ιδιαίτερα των ατόμων με αναπηρία, στον σημερινό κόσμο;

Όταν οι φυσικές ανεπάρκειες των ατόμων με αναπηρία, οι οποίες οφείλονται στους ίδιους, συνδυάζονται με την αδιαφορία του έξω κόσμου, γίνεται σχεδόν αδιανόητο γι' αυτούς. Σε αυτό το σημείο, όλοι οι κλάδοι της τέχνης και κυρίως η μουσική χρησιμοποιούνται για να εκφραστούν, να επικοινωνήσουν με τον έξω κόσμο, να περάσουν τον ελεύθερο χρόνο τους πιο ευχάριστα και ουσιαστικά, να ανακαλύψουν κάποια ταλέντα που δεν είχαν προσέξει ποτέ πριν και να συνδεθούν με τη ζωή πιο σφιχτά και με αγάπη. Είναι πραγματικά ένα μαγικό ραβδί.

Αν και δεν πρόκειται για θαύμα, είναι αρκετά αξιοσημείωτο ότι κάθε όργανο του οποίου η καταλληλότητα καθορίζεται από έναν ειδικό μουσικοθεραπευτή, το οποίο βοηθά τα άτομα με σωματική αναπηρία να γνωρίσουν καλύτερα το ίδιο τους το σώμα μετά από λίγο καιρό, αρχικά τις χονδροειδείς και στη συνέχεια τις λεπτές κινητικές δεξιότητες, στη συνέχεια το συντονισμό χεριών και ματιών.

Η μουσική συμβάλλει στην κοινωνική, συναισθηματική και συνεπώς πνευματική ανάπτυξη των ατόμων με νοητική αναπηρία, ιδίως των παιδιών. Παράλληλα, παρέχει την ευκαιρία να παρουσιάσει κάποιες ιδιαίτερες πτυχές του εαυτού του στον έξω κόσμο.

Είναι εξαιρετικά αποτελεσματικό στην ανακούφιση από προβλήματα προσοχής, συμπεριφοράς, κοινωνικά και συναισθηματικά προβλήματα σε υπερκινητικά παιδιά.

Και πάλι, στις διαταραχές του λόγου, η χρήση ασκήσεων αναπνοής, φωνητικής εξάσκησης και ξύλινων πνευστών δίνει αρκετά επαίσχυντα αποτελέσματα.

Εκτός από τα κίνητρα, διαπιστώθηκε βελτίωση της κοινωνικής συμπεριφοράς και των γλωσσικών δεξιοτήτων, βελτίωση της προσαρμογής της κίνησης και της σωματικής αντίληψης σε αυτιστικά άτομα.

(<https://www.saygicankaya.com/SaygiBlog/BlogDetay?id=8>)

ORF ΠΡΟΣΕΓΓΙΣΗ

Το «Orff Schulwerk» προετοιμάζει ένα περιβάλλον για να αποκαλύψουν οι άνθρωποι τις ήδη υπάρχουσες δημιουργικές τους δυνάμεις, βασίζεται στο ρυθμό, την κίνηση και το λόγο, επιτρέπει στους ανθρώπους να κάνουν μουσική, να χορεύουν και να αυτοσχεδιάζουν όπως αισθάνονται,

συνδυάζοντας όλα τα καλλιτεχνικά πεδία για να μάθουν, να εξερευνήσουν και να πειραματιστούν.

Πρόκειται για μια εκπαιδευτική προσέγγιση που παρέχει ένα περιβάλλον για δημιουργία και δημιουργία.

Σε αυτή την εκπαιδευτική προσέγγιση, σε αντίθεση με την παραδοσιακή διδασκαλία οργάνων ή χορού, οι άνθρωποι όλων των επιπέδων και ικανοτήτων βιώνουν μια διαδραστική διαδικασία δημιουργικότητας και αυτοέκφρασης μέσα σε μια ομάδα. Η μάθηση μέσω της ομαδικής εργασίας είναι πολύ πιο εύκολη για τον άνθρωπο, ο οποίος είναι κατά βάση ένα κοινωνικό ον.

Το πιο σημαντικό πράγμα που είναι απαραίτητο σε κάθε στάδιο της δουλειάς του Orff, από την προετοιμασία του σώματος με κινήσεις μέχρι τη χρήση του λόγου, από το ρυθμό του λόγου μέχρι τη μετατροπή αυτών των ρυθμών σε μουσική και μέχρι την παρουσίαση (διαμοιρασμό) όλων αυτών των εργαλείων ως αποτέλεσμα μιας σειράς δημιουργικών διαδικασιών, είναι το «παιχνίδι».

Υπάρχουν αμέτρητα μουσικά και κινητικά παιχνίδια που μπορούν να χρησιμοποιηθούν στις σπουδές, και το πότε και πώς θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα παιχνίδια κατά τη διάρκεια του μαθήματος καθορίζεται από τον εκπαιδευτικό Orff ανάλογα με τους στόχους του μαθήματος εκείνη την ημέρα.

Δεδομένου ότι το συναισθηματικό δεξιό τμήμα του εγκεφάλου και το γνωστικό αριστερό τμήμα χρησιμοποιούνται μαζί σε όλες αυτές τις διαδικασίες του μαθήματος, η διαδικασία μάθησης είναι επίσης ταχύτερη.

Η προσέγγιση Orff είναι κατάλληλη για άτομα όλων των ηλικιών. Υπάρχουν παραδείγματα εργασίας με πολλές διαφορετικές ηλικιακές ομάδες και άτομα με αναπηρίες, από μωρά δεκαοκτώ μηνών μέχρι ηλικιωμένους σε οίκους ευγηρίας.

ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΕΣ ΑΡΧΕΣ ΣΤΙΣ ΠΡΑΚΤΙΚΕΣ ORF

Στα παραδοσιακά εκπαιδευτικά συστήματα, τα άτομα δεν έχουν την ευκαιρία να εκφράσουν επαρκώς το πλούσιο δημιουργικό τους δυναμικό. Σε γενικές γραμμές, δεδομένου ότι η τάση στα μαθήματα μουσικής είναι να αναδεικνύονται μερικά «ταλαντούχα» παιδιά, τα άλλα παιδιά που δεν αισθάνονται αρκετά «ταλαντούχα» παραμένουν παθητικά στα μαθήματα και αποσύρονται.

Το πιο σημαντικό πράγμα στην προσέγγιση Orff είναι η «αποδοχή». Όλοι πρέπει να γίνονται εξίσου αποδεκτοί με κάθε τους ιδέα, ώστε να μπορούν να ενθαρρύνονται και να εκφράζονται. Η βάση του πλούτου των μαθημάτων που διδάσκονται με την προσέγγιση Orff είναι ότι ο καθένας προσφέρει ρόλους που είναι κατάλληλοι για το μουσικό και κινητικό του επίπεδο. Με αυτόν τον τρόπο, συμβάλλει επίσης στην κοινωνική και ψυχολογική ανάπτυξη του ατόμου.

Ορισμένες από τις κοινωνικοψυχολογικές συμπεριφορές και δεξιότητες που επιδιώκεται να αποκτηθούν ή να συμβάλουν είναι οι εξής: Ικανότητα λήψης ανεξάρτητων αποφάσεων, επίγνωση της ευθύνης, αλληλεγγύη, κοινωνική ευαισθησία, αύξηση της ανοχής και της αίσθησης αξιοπρέπειας.

Στην παιδαγωγική προσέγγιση του Orff, υπάρχουν ορισμένα στάδια που επιτρέπουν τη μουσική ανάπτυξη. Τα στάδια αυτά απαριθμούνται γενικά ως εξής,

1) **Μίμηση**- Ανάπτυξη βασικών δεξιοτήτων όπως η ρυθμική ομιλία, η κρουστική κίνηση του σώματος (παλαμάκια, χτύπημα με τα δάχτυλα, χτύπημα με τα γόνατα, χτύπημα με τα πόδια κ.λπ.), η ελεύθερη και ρυθμική κίνηση στο χώρο, το τραγούδι και το παίξιμο οργάνων,

2) **Έρευνα και ανακάλυψη**- εξερεύνηση νέων δυνατοτήτων του ήχου και της κίνησης,

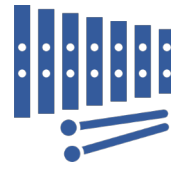
3) **Αυτοσχεδιασμός**- ανάπτυξη των δεξιοτήτων κάθε ατόμου που συμμετέχει στην ομαδική δραστηριότητα για τη δημιουργία νέων μοτίβων και στοιχείων χρησιμοποιώντας αυτά τα στοιχεία,

4) **Δημιουργία**- δημιουργία πρωτότυπων μικρών μορφών, όπως ροντό, θέματα και παραλλαγές, μίνι σουίτες με υλικά που χρησιμοποιήθηκαν σε ένα ή όλα τα προηγούμενα στάδια, καθώς και ειδικός συνδυασμός λογοτεχνικού υλικού (παραμύθια, ιστορίες, ποιήματα) με κατάλληλα στοιχεία (φυσικός ή ρυθμικός λόγος, κίνηση/χορός, τραγούδι, ενορχήστρωση) παίξιμο) σε «μίνι θεατρικά έργα» (Schamrock 1997: 43).

Η τάξη Orff δεν μπορεί ποτέ να είναι ένα βαρετό μέρος. Αντιθέτως, είναι ένα μαθησιακό περιβάλλον όπου υποστηρίζεται και εκτιμάται η αυτοέκφραση, λαμβάνουν χώρα μουσικές εμπειρίες και είναι ευπρόσδεκτες οι διαφορετικές απόψεις. Κατά την αντίληψη του Orff, όλα αυτά τα στάδια λαμβάνουν χώρα στο περιβάλλον του παιχνιδιού. Διότι το περιβάλλον του παιχνιδιού προσφέρει σημαντική συμβολή όσον αφορά τη συμμετοχή, την από κοινού δράση, την ανάδυση της δημιουργικότητας, την ικανότητα του ατόμου να αποκαλύπτει εύκολα τις δυνατότητές του, και πάλι την πρόκληση περιέργειας και την αύξηση των κινήτρων στο άτομο.

ΕΡΓΑΣΙΕΣ ΡΥΘΜΟΥ

Μπορούν να διαχωριστούν σε τρεις ομάδες ως φυσικές ρυθμικές κινήσεις, μιμητικές κινήσεις και προγραμματισμένες ασκήσεις ρυθμού (όρθιες και καθιστές).

Φυσικές Ρυθμικές Κινήσεις

Το περπάτημα, το τρέξιμο, το άλμα είναι κινήσεις «**φυσικού ρυθμού**» που εκτελούνται όρθιοι.

- **Ασκήσεις περπατήματος:** (πάπια, γάτα, σκύλος, ελέφαντας, μαϊμού κ.λπ...)

- **Ασκήσεις τρεξίματος και άλματος:** (αεροπλάνο, αυτοκίνητο, τρένο κ.λπ.)

- **Κινήσεις με ρυθμό:** (πουλί, μέλισσα, πεταλούδα που πετάει, ακρίδα που πηδάει...)

Ρυθμικές κινήσεις φυσικών γεγονότων, όπως βροχή, άνεμος, χιονόπτωση.

Πρακτικές Ασκήσεις Ρυθμού με κάθισμα

Πρόκειται για μια πρακτική ρυθμού που εκτελείται με χτυπήματα των χεριών μεταξύ τους, σε διάφορα μέρη του σώματος, σε ένα αντικείμενο όπως ένα τραπέζι, μια καρέκλα και σε κρουστά όργανα χωρίς μελωδία. Το κάθισμα είναι σημαντικό τόσο από άποψη τάξης, για να μην κουράζονται τα παιδιά όσο και από άποψη προβλήματος χώρου.

Παραδείγματα:

Με διαφορετικές κινήσεις του χεριού (χτύπημα με το δάχτυλο, χτύπημα με το δάχτυλο, χτύπημα με την παλάμη...)

Με τα χέρια να αγγίζουν άλλα μέρη του σώματος (όπως τα γόνατα, το κεφάλι, τα πόδια, τον αφαλό...)

Όταν τα χέρια και τα πόδια σας αγγίζουν ένα αντικείμενο, όπως ένα τραπέζι, μια καρέκλα, το πάτωμα με τα πόδια σας, τον τοίχο, το ξύλο...)

Με το χτύπημα μη μελωδικών κρουστών οργάνων στα χέρια τους ή μπροστά τους (όπως ντέφι στο χέρι ή σε έναν πάγκο, ατσάλινο τρίγωνο, τύμπανα...)

Χρησιμοποιώντας τα χέρια στις Πρακτικές ρυθμού:

Πολλοί τύποι χτυπημάτων μπορούν να γίνουν με τα χέρια κατά την εξάσκηση ασκήσεων ρυθμού. Αυτά μπορούν να απαριθμηθούν ως εξής:

-Είναι μια κίνηση που γίνεται χτυπώντας τις παλάμες και των δύο χεριών μαζί.

-Finger tap- Κρατώντας τα δάχτυλα έξω από τον αντίχειρα ίσια και μαζί χτύπημα με.

-palm stroke- Είναι μια κίνηση χτυπήματος που γίνεται με το σαρκώδες μέρος της παλάμης κοντά στον καρπό.

-Finger stroke- Είναι ένα χτύπημα που γίνεται με το κούρδισμα των δακτύλων σαν να κρατάμε ένα μήλο ή πορτοκάλι στην παλάμη και ακουμπάμε τις άκρες των δακτύλων μεταξύ τους.

-Finger Snapping- Είναι ένας τρόπος παραγωγής ενός ήχου βάζοντας τον αντίχειρα και το μεσαίο δάχτυλο του χεριού μαζί και χτυπώντας το μεσαίο δάχτυλο στην παλάμη του χεριού.

-Clap shot- Είναι μια κίνηση που γίνεται χτυπώντας τις παλάμες και των δύο χεριών μαζί.

-Μισό χειροκρότημα- Είναι μια μορφή χτυπήματος που γίνεται με τέσσερα δάχτυλα του δεξιού και του αριστερού χεριού.

-Drum beat- Είναι μια κίνηση που γίνεται με την εφαρμογή χτυπημάτων με την παλάμη και τα δάχτυλα σε μέρη όπως τα τραπέζια και τα γραφεία. Για το χτύπημα αυτό μπορούν να χρησιμοποιηθούν δύο χέρια ή ένα χέρι.

Ο στόχος του χτυπήματος των τυμπάνων είναι το ένα χτύπημα να ακούγεται παχύ και γεμάτο και το άλλο χτύπημα να ακούγεται λεπτό.

Χρησιμοποιώντας τα πόδια στις Μελέτες Ρυθμού:

- –Οι τύποι κτυπημάτων που γίνονται με τη χρήση των ποδιών στη μελέτη του ρυθμού είναι οι εξής:
- - Είναι το χτύπημα στο έδαφος με τη φτέρνα του ποδιού ενώ το δάχτυλο του ποδιού είναι πατημένο.
- -Toe kick- Είναι το χτύπημα στο έδαφος με τη μύτη του ποδιού ενώ η φτέρνα είναι πατημένη στο έδαφος.
- - Κλωτσιά βάσης- Είναι μια κίνηση που γίνεται με τα πέλματα των ποδιών να χτυπούν πλήρως στο έδαφος.
- -Οι κινήσεις μπορούν να εκτελεστούν χτυπώντας το δεξί, μετά το αριστερό και μετά και τα δύο πόδια ταυτόχρονα.

Χρησιμοποιώντας άλλα σημεία του σώματος στις Μελέτες Ρυθμού:

- Εφαρμόζονται μελέτες ρυθμού με παιδιά. Μπορούν να χρησιμοποιηθούν όχι μόνο τα χέρια και τα πόδια, αλλά και άλλα μέρη του σώματος.
- Κινήσεις του κεφαλιού- Είναι κινήσεις που γίνονται με κλίση και κούνημα του κεφαλιού προς τα δεξιά-αριστερά, εμπρός-πίσω.
- κινήσεις των χεριών- Είναι κινήσεις που γίνονται με το ένα ή και τα δύο χέρια προς τα εμπρός-πίσω, δεξιά-αριστερά, πάνω-κάτω.
- κινήσεις του σώματος- Είναι κινήσεις που γίνονται με κάμψη και ταλάντευση του σώματος προς τα δεξιά και αριστερά, μπροστά και πίσω.